

אתגרתא

בשבע 1062 | כ"ח באלול תשפ"ג, 14.09.23

ראש השנה תשפ"ד

אביגיל מייזליק עם המנות
המיוחדות לשולחן החג

יאיר יעקבי על המתפללים
שקפאו לנצח

צילום: סטודיו תומאס תומר שלום

טייל פטריוט

שנת תשפ"ג סימנה מפנה דרמטי בתקשורת הישראלית: לראשונה ערוץ
ימנילאומי הפך למתמודד שווה ערך לערוצים המתחרים, עם נתוני צפייה
מרשימים וקהל הולך וגדל. ינון מגל, מי שמוביל את תוכנית הדגל של ערוץ 14 -
'הפטריוטים', מדבר על הדרך להצלחה, על המתקפות משמאל ועל היום שאחרי

// אסף משניות

שתהיה שנה של רווחה כלכלית

הלוואי וזה היה פשוט כמו פעם...

במציאות הכלכלית המורכבת היום,
'מקימי' מסייעת לאלפי משפחות לצאת מהמשבר הכלכלי

גם השנה, פדיון כפרות תורמים ל'מקימי'

*2835

או באתר מקימי
תרמו עכשיו

לעניי עירך

ע.ר 580529303
התרומה מוכרת לצרכי מס לפי סעיף 46

בהמלצת רבני הציונות הדתית.

עמותת חסד לזכרם של הרב **מנחם ליבמן** זצ"ל
ובנו הקדוש **שניאור שלמה** הי"ד

Ha'Moshava

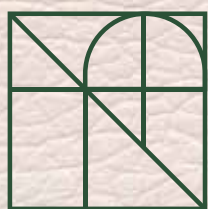
THE ART OF LIFE

זו ההזדמנות שלכם להגשים חלום ביישוב אפרת
וליהנות מצמודי קרקע מרווחים מול נוף פסטורלי,
מפרט עשיר וסטנדרטים שלא הכרתם.

לפי א/ק אפה אפה/א/ק!

Ha'Moshava
Luxury Residence
Efrat

tanyaisrael.co.il | **Tanya Israel** *3195

תניא ישראל מגורים

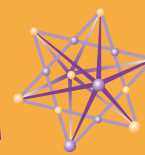

המכללה

האקדמית חמד

חוסן, אמונה, חינוך.

קריית חינוך עדות נגב

נצלו את ה שנה החדשה להתחלה טובה

תואר שני M.Ed.

שנה אחת בקמפוס

בתוכניות:

ניהול וארגון מערכות חינוך חדש! אפשרות לתזה |
התרבות היהודית בזיקתה אל התנ"ך והוראתה |
חינוך מדעי בהתמחויות: מדעים/ מתמטיקה |
חינוך מיוחד* בהתמחויות: לקויות למידה/ אוטיזם |

תואר ראשון B.Ed.

יומיים בשבוע בקמפוס

בחוגים:

מתמטיקה | מדעים | אנגלית | ספרות | מקרא |
תושב"ע | הגיל הרך | חינוך מיוחד +
הוראה מותאמת (מתקנת) בקריאה,
כתיבה וחשבון

נרשמים לתואר ראשון ותעודת הוראה ומקבלים מחשב נייד מתנה! בכפוף לתקנון

רכבת

אפשרות לשילוב
מדרשה באקדמיה

תוכנית מצוינות
רג"ב

אחת לחודש
למידה מרחוק

החזר שכר
לימוד ל-M.Ed.
בכפוף לתקנון משרד החינוך

מערך מלגות
נרחב

שנה ראשונה
חינם ל-B.Ed.
בכפוף לתקנון משרד הביטחון

*הענקת התואר מותנית באישור המל"ג

כשחוסן פוגש אמונה וחינוך

www.hemdat.ac.il

***5280** למידע והרשמה חייגו אלינו

סליחה

אבל בדיסקונט רוצים אותנו יותר!

פותחים חשבון משותף בדיסקונט ונהנים מתנאים מצוינים

פיקדון
בריבית מצוינת

או הלוואה עד
30,000 ₪
ללא ריבית

חבילת הצטרפות הכוללת פטור
מעמלות עו"ש עיקריות ועוד

וגם מענק הצטרפות
של עד 1,200 ₪ וגם

דיסקונט
רוצים אותך יותר

מחכים לכם בסניפים | שנה טובה!

ידידיה מאיר
yedidyameir@gmail.com

מזמור לדדי

פרידה מאיש המוזיקה והחסד דדי גראוור ז"ל

את המילים. תוך כדי האזנה ניסיתי להבין למה התכוון הרמח"ל: "אומנם, הנה זה הוא מחוקו של הייחוד העליון לבדו ברוך הוא, להראות עוצם ממשלתו השלמה", כך התחיל השיר במין מנגינה מתוקה כזאת של לימוד. ואז פתאום קורה משהו עוצב: "שכל הזמן שהוא רוצה, מניח העולם להיות סוער והולך בילדי הזמן, עת אשר שלט הרע בעולם". מה זה "ילדי הזמן"? זה נשמע כל כך מסתורי, אבל מה זה בעצם אומר? הלאה: "ולא עוד, אלא שאינו מעכב על ידי הרע הזה מעשות כל אשר בכוחו לעשות". וואו. יש כוחות רע בעולם, והקב"ה נותן להם יד חופשית לפעול, למרות ש"מחוקו של הייחוד העליון" (איזה ביטוי מעורר יראה) להראות את כוחו ועוצמתו. וככל שהמצב נהיה חמור ומייאש יותר, הלחן הופך למנחם יותר: "ואפילו מגיעות בריותיו עד הדיוטא התחתונה, אפס כי לא מפני זה יאבד עולמו, כי הממשלה לו לבדו, והוא עשה, והוא סובל, והוא מחץ, והוא ירפא, ואין עוד מלבדו". לא להיבהל, שר דדי בקול המרגיע שלו. יש מי שמנהל את העולם, ועושה הכול, מטוב ועד רע. אין עוד מלבדו. ואז מגיע החלק האחרון, הקצבי. זו כבר לא אמונה, זה ביטחון מלא: "הנה זה יתן חזק לאמונת בני ישראל, אשר לא ירך ליבם לא מאורך הגלות ולא ממיריותו הקשה!".

ואם כבר מדברים על היסטוריה: לשיר הזה היה, לצערנו, טיימינג לא רע. הוא יצא בדיוק בימי אוסלו, כשבקבות הסכמי השלום של רבין וערפאת התגברה שליטת הרע בעולם, והמצב הביטחוני התדרדר עד הדיוטא התחתונה. אוטובוסים התחילו להתפוצץ באוויר, מאות יהודים נרצחו. המונים יצאו לזעיק ברחובות. בכל ההפגנות של הימים ההם, ובעצם עד היום, להלויט שהושמע שוב ושוב ברמקולים היה "לך אתה את הארץ הזאת" ששר דדי גראוור ללחננו של מונה רונבלום, אבל אדיר זיק ו"ל, שהיה פס הקול של אותה תקופה, הרבה לשדר בתוכניתו בערוץ 7 דווקא את השיר הפחות מוכר והיותר כבד ומעמיק, לא לפני שהוא מקריא את המילים של הרמח"ל בהתרגשות. בימים הקשים ההם השיר נתן תקווה ונחמה, שדברים לא קורים ככה סתם. גם אם אנחנו לא מבינים הכול, יש מי שמנהל את העולם. והוא מחץ והוא ירפא.

לפני קצת יותר מחודש קיבלתי שיחת טלפון מדדי. הוא כבר היה חולה מאוד ודיבר במאמץ. "אתה לא מבין מה היה פה היום. אני נמצא פה בבית ופתאום דפיקות בדלת. מגיע זוג מבית שמש ומבקש לדבר איתי. טוב, יהודים רוצים להיכנס, בשמחה. ואז הבעל נותן לי ספר חדש שהוא כתב שנקרא 'דעת רמח"ל', ומספר לי שכבחור צעיר ביישיבה הוא שמע את השיר 'אומנם', התרגש ממנו, תלה את המילים ליד המיטה שלו בפנימייה, ומאז התחיל להתעמק בתורתו של הרמח"ל". טוב, עד כאן זה די הזכיר לי את ההתרגשות שלי מהשיר. רק שאני התעמקתי מאז ביצירותיו של המלחין, והוא התמקד יותר בכותב המילים. ודדי המשיך: "בעשר השנים האחרונות הוא כתב ספר שבו הוא ליקט אלפי ציטוטים של הרמח"ל, אתה שומע? אלפי ציטוטים, מתוך ארבעים הספרים שלו. וסידר אותם לפי נושאים שנוגעים לחיים שלנו. והכול התחיל בגלל השיר ההוא. אתה מבין? מוזיקה זה לא רק קריירה והופעות בעולם. קיבלתי היום דרישת שלום מהרמח"ל, הוא אמר בקול שנגן מדמעות. זאת הייתה שיחתו האחרונה.

ביום שלישי השבוע, בשעת צהריים חמה במיוחד, עמדו מאות בני אדם על גבעת בית העלמין 'ארץ החיים', והקשיבו דקות ארוכות להספדים של אשתו מלכה והילדים. לפני שהם נפרדו ממנו בשיר שלו "אלוקי נשמה שנתת בי", סיפר בנו שי שההתכתבות האחרונה איתו, שעות לפני שנפטר, הייתה סביב מעשה של חסד, עזרה כספית לילדה חולה שבכלל לא הכיר, אבל סיפורה נגע לליבו. והרב ישראל מאיר לאו סיים את הספדו במשנה המפורסמת במסכת אבות: "בשעת פטירתו של אדם, אין מלווין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד". דדי, הוא אמר, איש החסד הגדול, לוקח איתו לעולם האמת הרבה תורה ומעשים טובים.

וזה נכון כמובן. אבל דדי גם משאיר משהו בעולם הזה: את הקול שלו. את חזן שלו. עשרות שירים נפלאים, עם החותם המיוחד שלו, שימשונו לשמח ולעודד דורות של מאזינים, בעולם הולך וסוער בילדי הזמן. ●

לעשות כסף, או רודף אחר תהילה ופרסום. זה לא מעורר אצלי את הרצון וההשראה לכתוב עבורו שיר יהודי עם מסר עמוק. והשראה היא הדבר שאני מחפש תמיד יותר מכול. אז אני, כאמור, מנסה להבין מה מניע אותו לרצות לשיר לפני קהל, או יותר נכון מדוע הוא מרגיש שהוא 'מוכרח' לעשות את זה, כי סתם 'לרצות' לשיר זה לא מספיק. הרי עד שאדם מצליח, הוא תמיד עובר מכשולים ומהמורות, כך שאם אתה באמת רוצה להתחיל בקריירה שירה אתה צריך לאהוב את זה בכל ליבך. ועדיין, עם חלק מהאנשים, הצורך בריאיון שכזה הוא מיותר. אפשר לזהות אצלם כבר ממבט ראשון שהם נועדו משמיים לעבודה הזו. זה יכול להיות מבט בעיניהם או האישיות שהם מקרינים החוצה. כשאני נתקל בסוג כזה של זמר, ברור לי שהאדם הזה חייב לשיר, כי הוא יכול בקלות לגעת באנשים ולהשפיע על חייהם."

ואחרי ההקדמה הארוכה הזאת מגיע תיאור המפגש הראשון שלו עם דדי: "מפעם לפעם מתמזל מזלי לפגוש מישהו כזה שקיבל משמייים את המתנה היקרה הזו של השמחה המוקרנת כלפי חוץ, ומיד אני מבין שהוא בין אלה שמוכרחים לשיר, ורץ לכתוב לו שירים. דדי גראוור היה הראשון שפגשתי עם הכישרון המבורך הזה. יש לו אותו בכמויות. אני זוכר שכששאלתי אותו למה הוא רוצה לשיר ולשמה, הוא ענה לי שהוא ביקר אצל רב גדול שהביט בשמו שהופיע בקוויטל שכתב ואמר לו שהשם שלו, עודד דוד, מסמל את המשימה לשמה נברא: לעודד אנשים ולשמחם. הרב הזה כינה את דדי 'עודד המעודד'. מהרגע הראשון אהבתי את הסיפור הזה, וכמוהו עוד סיפורים רבים שסיפר לי דדי מאז והלאה, רובם מצחיקים עד דמעות. אני זוכר שכשעבדנו יחד, אני הייתי יושב ליד הפסנתר ומנגן קטע מוזיקלי חדש, כשעניניו של דדי היו בורקות מהתרגשות. אבל רגע אחרי, הוא כבר היה משחרר איזו בדיחה עסיסית נוספת וגועה בצחוק, וסוחף אחריו גם אותי. וכך גיליתי שאני פשוט נהנה לשבת איתו ליד הפסנתר, כאשר אנו קוטעים זה את עבודתו של זה - הוא עם בדיחה ואני עם מנגינה (מפעם לפעם גם אני הוספתי לשיחה בדיחה קטנה, כמו שגם הוא הוסיף פה ושם מנגינה משלו). גיליתי גם שאנחנו אוהבים את אותם מהלכים מוזיקליים. שנינו התרפקנו יחד על המוזיקה של 'פרחי לונדון' של יגאל צליק ששנינו הכרנו. שם למדנו לאהוב מנגינות עם ניחוח אירופאי קלאסי, המלוות טקסטים רבי משמעות מהתנ"ך שרובנו לא הבחנו או התעמקנו בהם קודם לכן. במהלך היכרותי עם דדי, למדתי שדדי עבר ילדות קשה: הוא איבד את שני הוריו באופן פתאומי וטרגי בגיל צעיר, אבל במקום להפוך לממורמר, עגמומי ומסתגר בעצמו, הוא נלחם בעצב והחצין את הרגש בצורה אחרת - כאשר הפך אותו בעצם לשמחה. עם השנים הוא בעצם הפך ל'להקה משמחים' של איש אחד, המעודד אנשים שנתקלו בקשיים בחיים."

בחזרה לשיר עם המילים המסתוריות של הרמח"ל. אנחנו מדברים על תחילת שנות התשעים. הרבה לפני שגוגל בא לעולם. לא יכולתי לחפש הסברים ופירושים ברשת. נאלצתי פשוט להחזיק את העטיפה של הקלטת (בצבע כסף עם העיצוב המודרני-מינימליסטי, אני זוכר אותה היטב עד היום) ולקרוא שוב ושוב

1 יש שירים שהם אירוע. שהם הרבה יותר מסתם שיר יפה, או אפילו שיר יפה מאוד. הם עניין. הם מהלך. אם להשתמש במילים של השבוע: הם דוקטרינה.

כשדדי גראוור הוציא את השיר "אומנם" בלחן של יוסי גרין הייתי תלמיד בכיתה י"א. אני זוכר ששמעתי את השיר בווקמן בחדר ביישיבה וחוויתי סוג של הלם תרבותי. ברגע אחד נחשפתי לעולמות תוכן מופלאים שלא הכרתי קודם. יש הרבה מה לומר על הלחן היפהפה, על כל חלקיו. זה הרי לא שיר, זאת יצירה. אבל עזבו רגע מוזיקה. הריגוש היה מהמילים. נכון, השיר יצא כשש שנים אחרי שיוסי גרין גילה לעולם את "תניא" וכארבע שנים אחרי "אדרבה". כבר התרגלנו לשמוע ממנו שירים עם טקסטים לא סטנדרטיים (באורך מאוד לא סטנדרטי). אבל פה זה היה פתאום שפה חדשה. לא פסוקים, לא גמרא, אפילו לא תפילה חסידית, אלא רמח"ל. ולא הרמח"ל של ה'מסילת שירים' שכולם לומדים בשפתיים דולקות בסדר מוסר ביישיבה. אפילו לא 'דרך ה'". אלא ספר פחות מוכר שלו: 'דעת תבונות'.

2 עוד נחזור לרמח"ל ולהגותו. אבל קודם משהו על הפריצה ההיסטורית של דדי גראוור. ואני לא סתם משתמש במילה "היסטורית": עד אז, במשך שנות דור, הכוכבים הגדולים של המוזיקה החסידית גדלו וחיו בניכר. מהחזנים הגדולים בדור הקודם, דרך להקות הפרח, וכמובן, מרדכי בן דוד ואברהם פריד. דדי היה האומן הישראלי הראשון ששבר בגדול את המונופול. לא רק כאן בארץ, אלא בכלל בעולם היהודי. כן, על בימת הלינקולן סנטר במנהטן, לצד MBD ופריד, עומד דדי העגלגל מפתח תקווה, זורק ותופס את המיקרופון באוויר, וסוחף את כל הקהל האמריקאי עם "הוא יגאל אותנו, הוא יגאל אותנו, בקרוב, בקרוב, בקרוב".

הוא הביא למוזיקה החסידית צבע חדש שלא היה בה עד אותו יום. את חלק משיריו הוא אפילו שר בעברית ולא בהגייה אשכנזית. אבל זה לא רק השירה, אלא האישיות שעברה דרך השירה ובעיקר על הבמה. איך ספד לו השבוע ידידו הטוב, בנימין נתניהו? "הייתה לו עממיות כובשת לב".

3 ומבחינתי היה עוד חידוש שהפך את האלבומים שלו לציון דרך בתולדות המוזיקה החסידית: השירה של יוסי גרין. היום זה נשמע מוזר, אבל עד לאותם ימים, מעולם לא ידעתי איך נשמע קולו של יוסי גרין. הוא היה מלחין חשוב, המלחין הכי חשוב, אבל כזה שאחרים מבצעים את שיריו. הוא נשאר מאחורי הקלעים. ואז באלבומים שהוא הפיק לדדי גראוור נפל דבר: יוסי גרין נכנס לאולפן. אני יודע, הקול הסדוק שלו הוא לא קונצנזוס. הוא קצת כמו רגל קרושה, או שאתה נגעל מזה או שאתה מכור לזה. אין באמצע. ואני מכור. לא להגל קרושה (איכס), להגשה של יוסי גרין. קשה לתאר במילים כמה השירה שלו, והקולות שהוא עושה, נותנים עומק ומשמעות לשירים שלו. מאז הוא שר באינספור שירים והפקות, אבל אז הייתה ההתחלה. השיר הראשון, באלבום הראשון, לא נפתח בקולו של כוכב האלבום דדי, גם לא בפתיח מוזיקלי של המעבד משה לאופר, אלא בא'קפלה אגונית של יוסי גרין, שבמשך דקה שלמה, שר בהכפלה, בחמש הרמוניות, ללא ליווי של אף כלי נגינה, את המילים "נשמח בדברי תלמוד תורתך ובמצוותיך לעולם ועד". וואו. זה היה כל כך שונה ומקורי ולא הזכיר שום דבר אחר ששמעתי קודם.

4 לימים כתב יוסי גרין באוטוביוגרפיה שלו "מנגינת חיי" (בעריכת חנני בליך) על החיבור שלו עם דדי: "מהניסיון שרכשתי בסייעתא דשמיא לאורך השנים בעבודה עם הזמרים, נוכחתי לדעת שכדי להלחין את המנגינה המתאימה ביותר עבור זמר מסוים, אני צריך קודם כול להכיר אותו כמו שצריך". מעניין. לא כל המלחינים עובדים ככה. למעשה רובם לא עובדים ככה. יש להם לחנים על המדף והם מוכרים אותם ללקוחות. יוסי גרין, שהלחין עד היום כאלף שירים, עובד אחרת: "הדבר הראשון שאני תמיד מנסה לבדוק בפגישה הראשונה, הוא מה בעצם מניע את האדם הזה לפצוח בקריירה שירה? אני לא מתלהב במיוחד מתשובות מהן משתמע שהיושב לצידי מחפש

צמודי קרקע מושלמים במעלה אפרים

2 חניות כניסה
אין חניה במקומות

הפרחים בנכסיה
שתמיד תלחם

דירות גן מהעולם הבא

מחיר שלא תצטרכו לחסוך על סטייל בגינה

החל מ- 1,550,000 ₪

נור
הירדו
לגור בלב המרחב

073-3328777

חמדת
שומרון
יזמות בע"מ

קר לי בך

אשתי ביקשה שהשנה
אני אתפלל ותיקין בראש
השנה כדי ששם היא תוכל
להתפלל. אמרתי לה שלא
פותרים בעיה עם עוד בעיה

והכל מאמינים השישה
אשר, הוא בדרך כלל הכל
מאמינים איתנו אני נרדם

בחד של שנה שצברה אבא
שלי שיהיה ברא בא ביצא
כזו של מבוזרים.
הוא אמר שנוהגים
לשות קולה זירו
בראש השנה כדי
שתהיה לנו הצלחה
בכל הזירות, ואז
צחקנו כולנו, אבל
הפורים שלי בכלל לא
היו אצלנו וכו' הייתה
בדיחה שלי חשבתי
עליה ואז ביצתי מול אורחים
חפים מפשע שכוייח

- יש לי צרצרים בטן
- אתה מתכוון פרפרים
- לא, פשוט יש לי מסורת על
כשרות של חברים
- חש מה אדוני
- יום טוב

היה להפשיר את המתפללים בלי לסכן את בריאותם ולא נותר
אלא להשאיר אותם כפי שהם, עדות אילמות להגזמה של גבאי
בתי הכנסת באשר הם.

אבל אם החיים נותנים לך אתרוגים אתה עושה מהם ריבה,
ומהר מאוד הניצולים של בית הכנסת נזכרו שהם יהודים
ושמכל סיטאציה אפשר לעשות רווח. בתוך כמה חודשים
נפתח במקום מוזיאון בסגנון מדאם טוסו המציג לתיירים
מהארץ ומהעולם את חווית התפילה היהודית באופן אותנטי
ומיוחד. הסיור במוזיאון הציג למבקרים את בית הכנסת היהודי
על כל פרטיו: רב בית הכנסת חמור הסבר, צמוד מתפללים
רוכנים מעל עלון שבתון ומצביעים בלהט על פסח בתאילנד,
מתפלל קצר רוח שבדוק במחזור כמה עוד נשאר ועוד.

בהתחלה העסקים לא שגשגו במיוחד, אבל כל חצי שנה
מנהלי המוזיאון נטלו לעצמם את החירות להוסיף לקריונים
היהודים תארים מיוחדים, מה שהוסיף לאטרקציה של
המוזיאון. רב בית הכנסת הוצג כנכדו של שפינוזה, עורך הדין
גלברד הוצג כממציא עגבניות השרי, וכהנמן המורה לספורט
שקפא בעודו מחלק טבק הוצג ככימאי זוכה פרס נובל.
במשך מאה וחמש שנים הקהילה התפרנסה היטב מהמוזיאון
האקסקלוסיבי, וניהולו עבר במסורת מאב לבנו. אלא שיום
אחד, בשנת 2128, הבחין פוגל מנהל המוזיאון בתזווה קלה
אצל החזן הקפוא, כאילו הוא מנסה לעשות שלושה צעדים
אחורה ולסיים את תפילתו הנצחית. מיותר לציין שפוגל
המוזעזע מיד הוריד שתי מעלות במזגן. סוף סוף מדובר
בביזנס.

אבל כמה ימים אחר כך כבר לא היה ניתן להתכחש לעובדה
שהחבר'ה, לא עלינו, מפשירים. מסתבר שמה שלא עשה
המדע בחוכמתו עשתה ההתחממות הגלובלית ברשעתה,
וביום שני אחד, באחת בצהריים, התנערו כל הקריונים
היהודים משנות החורף שלהם למורת רוח חברי הקהילה
שהבינו שיצטרכו לרכוש מקצועות אמיתיים כדי להתפרנס.
באשר למתפללים עצמם, בטרם הצליחו לצאת את בית
הכנסת אסף אותם הרב המופשר ועדכן שמאה וחמש שנים
של קיפאון באמצע שמונה עשרה נחשבות הפסק לכל הדעות
(אפילו לספרדים), ולכן יש לחזור לראש ולהתפלל שוב
מוסף של ראש השנה. המתפללים המסכנים נאנחו בצייטונות
והתפללו שוב.

הפעם הם הרביצו את שאר התפילה בשלושים דקות ויצאו
לעולם כשהם רעבים כפי שלא היו מעולם. הם חזרו איש לביתו
והתיישבו לסעוד סעודה ראשונה מזה עשרות שנים. אבל לפני
שהספיקו לקחת ביש, קיבלו הודעה קולית מהרב שעדכן אותם
שרצה הגורל והם הופשרו בצום גדליה. ביש מזל. ●

מנהג ישראל דין הוא, ולכן כחלק מהכנת בית הכנסת
לתפילות ראש השנה הקפיד יעקב, גבאי בית הכנסת 'משכן
אוהלים', לכוון את המזגנים כמה מעלות נמוך יותר מאשר
בשבת רגילה.

למה דווקא בתפילות של ימים נוראים צריך לתת למזגן
לעבוד במלוא המרץ? אף אחד לא באמת ידע להגיד, אבל
כידוע - שאלות זה לכופרים.

אז תפילת שחרית של ראש השנה יצאה לדרך ולאחריה
מוסף. ובערך בשעה רבע לארבע אחר הצהריים, כשאף אחד
מהמתפללים עדיין לא יצא את בית הכנסת, התחילו חלק
מהנשים שנשארו בבית עם הילדים (ואבנר שסיפר לכולם
שהוא מתפלל אצל הספרדים) לדאוג.

"כנראה הם מתפללים מוסף של ראש השנה בנוסח
קרליבך", מלמלה לעצמה בלהה, אשתו של ראובן רואה
החשבון, והמשיכה לחכות. אבל איפשהו בין שש לשבע בערב
גם הסבלנות שלה פקעה והיא הלכה לראות כמה זמן בדיוק
בעלה חושב שיוכל להתחמק מלעזור עם הילדים.

כשנכנסה לבית הכנסת שמה לב, למבוכתה, שהמתפללים
הצדיקים עדיין בתפילת עמידה. אז היא התייסרה על החשד
הפוגעני שלה והמשיכה לחכות בחוץ.

עוד שלוש שעות חלפו ונשים נוספות (ואבנר) התגודדו
מחוץ לבית הכנסת בהערצה לתפילה האדוקה שהם עדים לה.
"אצלנו בספרדים תקתקנו את התפילה הזאת", הוא אמר
בקול כדי לנעוץ את השקר בתודעת הציבור והלך הביתה.

מפה לשם אחרי שלושה ימים התברר שלא צדיקים ולא
נעליים. מתפללי בית הכנסת 'משכן אוהלים' פשוט קפאו
במקומם ושקעו בשינה קריוגנית. שינה קריוגנית, למי שלא
מכיר, היא תחום מדעי שנחשב היה למדע בדיוני עד אותו
הרגע ממש: היכולת להקפיא בני אדם לתקופת זמן ארוכה
מבלי לפגוע בהם בריאותית. בהחלט, מה שהמדע לא הצליח
לעשות, עשה יעקב הגבאי עם צמד מזגנים של אלקטרה.
המתפללים היו בריאים ושלמים וקפואים. היחידים שלא
קפאו היו משה חלימי שישב ליד חלון פתוח והתמוטט אחרי
שמונה שעות שבהן עמד יציב כי לא היה לא נעים לו לסיים
שמונה עשרה לפני כולם, אבנר השקן, וכמה מביך - יעקב
הגבאי עצמו, שבכלל היה באותו זמן בחוץ ודיבר עם עצמו
על גדל'ן.

מדענים ממכון ויצמן הוזעקו למקום כדי לפענח כיצד ניתן
להפשיר את המתפללים מבלי לפגוע בהם (ובמקביל גם
מדענים ממכון צומת הוזעקו למקום סתם כדי להפגין את
האוריינטציה הדתית של האירוע כמו גם לתקן את החגו של
בלהה ששבק חיים). המדענים לא היו אנשי בשורה - לא ניתן

**הסיור במוזיאון הציג למבקרים את בית הכנסת היהודי על כל פרטיו: רב בית
הכנסת חמור הסבר, צמד מתפללים רוכנים מעל עלון שבתון ומצביעים בלהט
על פסח בתאילנד, מתפלל קצר רוח שבדוק במחזור כמה עוד נשאר ועוד**

PARKEDMA

קדמא הירוקה באריאל

חויית מגורים באריאל

הזדמנות אחרונה!

בתים פרטיים
ודופלקס
בסטנדרט גבוה
שלא תמצאו
בשום מקום אחר

החל מ- **2,700,000** ₪

החל מ- **2,550,000** ₪

מיקום נגיש

מפרט
בסטנדרט גבוה

הכנת טעינה
לרכב חשמלי

נקודות
חשמל חכם

הכנה
לבריכה

שיווק ומכירות: ***5204**

WWW.KEDMA-NADLAN.COM

דביר שרייבר
dvirbe7@gmail.com

כל עוד הנר

אם על נר נשמה כתוב שהוא דולק כ־26 שעות, מה הסיכוי שהוא לא יכבה אחרי 23 שעות, בערך?

פשוטים.

הבעיה היא, כמובן, שזה אסור. כלומר אסור להכין מקודש לקודש, וכשאתה מטפל בצוהרי היום הראשון בנרות היום השני אתה לא רק מעביר (אש), אתה גם עובר (עבירה). וזה הרי הדבר האחרון שאתה רוצה לעשות דווקא ביום הראשון של השנה החדשה. לכן צריך להשתמש בנרות החדשים עוד במהלך היום הראשון. למשל להכין לילדים חביתה, גם אם הם לא רוצים.

אחפש את ירושלים בנרות

אבל הבעיה הקשה באמת היא מה עושים השנה, כשהיום הראשון של החג חל בשבת. כאן לא יעזור גם גדוד של נרות, אלא אם כן אחד הנרות יפשל ובאמת יבער בטעות 26 שעות, מה שלא סביר שיקרה כי מה פתאום שמה שכתוב על הקופסה יהיה נכון. מה עושים?

אפשרות אחת היא להוסיף לנרות שמן. איך עושים את זה? פשוט: לפני כניסת החג יוצקים מעט שמן, לא יותר מחצי ליטר ככה, לתוך קופסת הפח הקטנה. התוצאה: יש יותר חומר בערה, יש להבה גדולה יותר, השמן והשעווה אוזלים אחרי 15 שעות. זאת אומרת כ־15 שעות. או שהפתילה טובעת בשמן. או כבה מהרוח. בקיצור זאת לא אפשרות טובה.

אפשרות שנייה היא להשתמש מלכתחילה בשמן: במקום לשלם מחיר מופקע על פחית שעווה לוקחים כלי קיבול מתאים, ממלאים אותו בשמן, נותנים לפתילה לצוף בתוכו ומדליקים. זה פטנט נהדר שמבטיח אש זמינה גם בליל החג השני, כמובן אם שמת מספיק שמן. ואם השמן איכותי מספיק. והפתילה לא טבעה. ולא כבתה מהרוח. או מהמים שהשפרצת עליה בטעות כשפתחת את הברז עם הזרם העקום שהבטחת לאשתך לתקן עוד בראש השנה אשתקד, או בתשע"ד, אבל לא הספקת להגיע לזה. האפשרות השלישית היא הנוחה והיעילה מכולן: קונים נר בצנצנת גדולה, כזה שאמור לבעור במשך 48 שעות. בעצם זה לא 48, זה כ־48, מה שאומר שצריך לקנות נר שאמור להספיק לכ־72 שעות. פחות או יותר, אף אחד לא מבטיח כלום. וגם זה רק אם שמו מספיק שעווה. ואם הזוכית לא התנפצה. והפתילה לא טבעה. והרוח לא כיבתה. אבל אם כל אלה לא קרו, אין סיבה שהנר לא יחזיק מעמד שלושה ימים. אולי אפילו יום וחצי.

נשאלת השאלה: למה? למה צריך לשלם יותר על נר של 72 שעות (בסדר, כ־72) כשהחג נמשך רק 48. אויִי, כ־48. למה אי אפשר שמה שכתוב על האריזה אשכרה יהיה נכון? למה כל כך קשה להתאים את הייצור לצרכים של הלקוח? למה טכנאי יגיע תמיד רק בין עשר לחמש, בערך? למה אתם אומרים ששיחתי חשובה לכם אם אתם מייבשים אותי על הקו (כ)שעה וחצי? למה אנחנו חייבים להיות פרטאצ'ים?

שלא לדבר על יום הכיפורים, שבו האנושות כולה (טוב, בערך) משגנת לעצמה שכל עוד הנר דולק אפשר לתקן, אבל אם הוא יכבה במהלך היום הקדוש אי אפשר יהיה להבדיל עליו. כי במוצאי יום הכיפורים צריך להבדיל על נר ששבת, והנר באמת שובת. באמצע החג. נו, אתם כבר יודעים - או שהשעווה נגמרת, או שהפתילה טובעת, לא חסרות סיבות. ואז במוצאי הצום אפשר לראות אנשים מורעבים מהלכים ברחובות עם נרות כבויים, ומחפשים בנרות מישור שהנר שלו עדיין דולק בטעות ואפשר להעביר ממנו אש. ואז עושים הבדלה, טועמים משהו, בערך, והולכים לבנות סוכה. בערך. מעמידים אותה איכשהו, לא חייבים שהדפנות ישתלבו בדיוק בזווית של 90 מעלות. העיקר שהיא עומדת. בערך. ●

אולי הנר ישרוד, קרוב לוודאי שלא. אילוסטרציה

הבעיה הקשה באמת היא מה עושים השנה, כשהיום הראשון של החג חל בשבת. כאן לא יעזור גם גדוד של נרות, אלא אם כן אחד הנרות יפשל ובאמת יבער בטעות 26 שעות, מה שלא סביר שיקרה כי מה פתאום שמה שכתוב על הקופסה יהיה נכון

בכל מה שקשור לדיוק, האנושות מתקדמת כל הזמן בצעדי ענק: יש לנו היום שעונים סופר מדויקים, יש טילים שיודעים לפגוע במטרה בדיוק של סנטימטרים, יש אפילו כמה ישראלים שמדי פעם, פה ושם, מגיעים לפגישות בזמן.

רק את הנר של הימים הטובים אף אחד עדיין לא הצליח לדייק. הסיפור ידוע: ביום טוב אסור להדליק אש, אבל מותר להעביר מנר לנר. לכן משאירים בערב החג נר נשמה עבה בתוך קופסת פח קטנה, שעליה כתוב באותיות קטנטנות שאף אחד לא מצליח לקרוא שהנר בוער כ־26 שעות. שזה בהחלט אמור להספיק ל־25 שעות של חג, ועוד כשעה אחת של רזרבה.

וזאת בדיוק הבעיה. זאת אומרת לא בדיוק, כי אין דיוק. מילת המפתח - יותר נכון, אות המפתח - היא כ. כ־26 שעות, כ"ף קטנה שנותנת כאפה. בפועל הנר כמעט לעולם לא ישרוד 26 שעות, בדרך כלל אחרי 23 שעות (זאת אומרת, כ־23) תיגמר לו השעווה. או הפתילה. או שהשעווה תימס והפתילה תטבע. בכל מקרה הנר יכבה. עכשיו לך תתמודד עם זה בחג כמו שביעי של פסח, שנמשך עד איזה שמונה בערב כשהילדים גמורים מעייפות כבר בשבע, ואתה רוצה להכין להם חביתה לארוחת הערב אבל אין לך איך, כי הנר שהכנת כבר כבה שעה קודם. סליחה, כשעה. ואם אין חביתה הם לא הולכים לישון, אם הם לא הולכים לישון הם עוברים את השעה שלהם, אם הם עוברים את השעה שלהם הם נשארים ערים עד אמצע הלילה, אם הם נשארים ערים עד אמצע הלילה אין שום סיכוי שתצליח להחליף בין הכלים של פסח לכלים של החמץ לפני עלות השחר, או יום העצמאות, המאוחר מביניהם.

וזאת עוד הבעיה הקטנה. תכל'ס אפשר להסתדר בלי חביתה אם הנר כבה לפני צאת החג, מה שקורה לו לפעמים, בדרך כלל ותמיד. אבל מה עושים בחג כמו ראש השנה שנמשך יומיים ומצריך החלפה של נרות?

שום דבר לא בוער

ההיגיון אומר כך: קונים שני נרות, בכניסת החג מדליקים את הנר הראשון ועם צאת הכוכבים מעבירים אש מהנר הראשון לשני. במציאות הנר הראשון יכבה אי שם בשעות אחר הצהריים, ועם בואו של החג השני נמצא את עצמנו עם שני נרות כבויים. הפתרון הוא כמובן להדליק עם כניסת החג שני נרות, ככה שאם יבוא הסתיו אל הנר האחד והכהו, והיה הנר הנשאר לפלטה. רק שהרוח הסתווי אינו מבדיל בין נר לנר, כשהוא בא לכבות הוא מכבה את שניהם. לכן צריך להניח נר אחד בפניה אחת, ואת הנר השני במקום אחר לגמרי, ואז בהיכנס היום השני של החג מגלים שנר אחד באמת כבה, והנר השני גם כן. תפריד אותם, תסתיר אותם, תסגור את כל החלונות - שום דבר לא יעזור. כי הבעיה אינה רוח, הבעיה היא כ. בערך. סוג של. לא מתחייבים לשום דבר, אולי הנר יחזיק מעמד, קרוב לוודאי שלא. ואם יחזיק זה יהיה עד הצהריים, מקסימום אחרי הצהריים. מה בוער?

לכן צריך לנקוט בשיטת מרוץ השליחים. כלומר קונים שישה נרות, בכניסת החג מדליקים שניים, אחד מניחים בפניה ואת השני בקרן זוית, עדיף לא בצמוד לכבל של הפלטה. בלילה באים לבדוק שהנרות עדיין דולקים, בבוקר מכוונים על הנרות בתפילת "זכרנו לחיים", בצהריים באים ומעבירים אש לשני נרות חדשים שבווערים עד הבוקר שלמחרת (כלומר בערך), בבוקר שלמחרת מביאים עוד שני נרות ומעבירים אותם באמצעות העברה משני הנרות שהבערנו אתמול בצהריים, שנאמר תבעיר פשע ותמחה אשם. נכון, זה מצריך לוגיסטיקה מורכבת. מי אמר שהחיים

אתם לא צריכים סחבנק, אתם צריכים בנק שמשתלם לכם!

בנק יהב מציע:

הלוואה עד 120,000 ₪
בהחזרים חודשיים נוחים החל מ-997 ₪
עד 18 שנים בריבית פריים + 1%
פטור מדמי טיפול

חשבון ללא עמלות עו"ש
וגם ריבית על הפלוס בחשבון העו"ש

בנק יהב
הכי משתלם בשבילך

הצטרפו אלינו 2617*

למצטרפים חדשים. אפשרות לדחיית תשלום קרן ההלוואה בשנה הראשונה. עמלות ערוץ ישיר ועמלת פקיד, כמפורט בתעריפון הבנק. כל האמור בפרסום זה נכון למועד הפרסום. הבנק רשאי לשנות את התנאים בכל עת. מתן ההטבות מותנה בקיומו של חשבון עו"ש אליו יופקדו באופן שוטף משכורות/קצבת ביטוח לאומי/משרד הביטחון בסך מצטבר של 5,000 ₪ ומעלה. בחשבונות בהם מופקדת משכורת/קצבה (למעט קצבת ילדים), תינתן ריבית שנתית קבועה בשיעור של 2% עבור יתרת זכות חודשית של עד 25,000 ₪ ובכפוף ליתרת עו"ש חודשית ממוצעת הנמוכה מ-30,000 ₪, אשר תשולם לחשבונך בבנק יהב בכל סוף רבעון בניכוי מס כדון. הזיכוי יתבצע בכפוף לקיום חשבון פעיל בעת ביצוע הזיכוי. מתן האשראי, שיעור הריבית, קביעת הביטחונות ותנאי האשראי נתונים לשיקול דעתו הבלעדי של הבנק וכפופים למתן הסכמה לקבלת דו"ח אשראי, לביצוע חיווי אשראי ולהוראות הדיון. ריבית מתואמת שנתית = 7.49%, ריבית הפריים = 6.25% נכון ל-12.9.23. ההטבות אינן תקפות לחשבונות עסקיים. אי עמידה בפירעון ההלוואה עלול לגרור חיוב בריבית פיגורים והליכי הוצאה לפועל.

ברכות חמות

עם קבלת התואר החדש שלי כחמות, במקביל לשבועות החורבן, הנחמה והשנה החדשה, ליוו אותי מחשבות על פלא הנישואין ועל הקשר הבלתי ניתק בין הבית הפרטי לזה הלאומי

אנחנו לא כל כך בכושר, ילד ראשון והכול, אבל הגענו ברוך השם ובשמחה גדולה. שבעת השבועות האלה נמתחו בדיוק מרגש מאוד במקביל לשבע הפטרות הנחמה שאחרי תשעה באב. צעד אחר צעד, לבנה אחרי לבנה בדרך לבית חדש, לקירות ותכולה ובגדים ותוכן של רוח והחלטות של מהות.

שבת שבע הברכות הייתה השיא שבה קראנו את "ומשוש חתן על כלה - ישיש עלייך אלוקיך". המשל והנמשל שוב התערבבו לי בראש ובבטן. נו טוב, גם בעיניים. שמחת חתן וכלה שהיא הכי פרטית, הכי של שני אנשים שהחליטו לזכות ביניהם ברית, נמשלת לשמחת השיבה של עם ישראל לארצו ושמחת האלוקים על העם שקם לתחייה ומתחבר מחדש לאלוקיו. ההפטרה הזאת נתנה לי עוד מתנה, פסוקי הודיה מיוחדים: "חסדי ה' אזכיר תהילות ה', על כל אשר גמלנו ה', רב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרוב חסדיו". החסד הוא הכי אישי והכי כללי.

נישואים הם פלא עצום. שתי נשמות שמצאו זה את זה בעולם והחליטו לרקום את יצירת חיהם ביחד. ליל החתונה הוא שיא שאוצר בתוכו עוצמה גדולה, אבל הוא בעצם התחלה. ראשיתו של בית שיישא אופי משלו וכללים משלו, ותהיה בו שגרה מבורכת של עבודה ולימוד ויצירה. כך גם החגים העומדים לפתחנו. ראש השנה ויום כיפור וסוכות הם ימי שיא רבי עוצמה: תקיעות השופר בראש השנה, הסליחות בין לבין, תפילת המוסף והנעילה ביום כיפור, והשמחה העטופה, השמורה, של סוכות. אלה ימים של דיוק התפקיד שלנו בעולם, של שיבה לעצמנו ולייעוד שלנו, ימים של מחשבה והתווית דרך להמשך. השיאים הגדולים מזיגים אותנו בהרבה כוחות ועוצמה לחורף ארוך ודל חגים. חורף שיש בו הרבה יום יום ועשייה ושקידה. אין שם זיקוקים ותורעות אלא יישום יומיומי של מה שאנחנו מקבלים על עצמנו עכשיו. יש שימוש בכל הכוחות שצברנו בחודש שלם של קרבה גדולה לקדוש ברוך הוא. בדיוק כמו חתונה.

וכמה שהקרבה בחגים היא גדולה, בסוף נישאר עם "על ניסין שבכל יום עימנו", עם היומיום רווי הניסים שאנחנו לא תמיד רואים. שלפעמים אנחנו חווים אותם רק אחרי טלטלות גדולות, או רק כשילד מתחתן או מתברמץ או מישוה מגיע להישג גדול, אבל הם שם מהרגע שאנחנו פוקחים את העיניים עד שאנחנו עוצמים אותן בסוף יום.

השנה הזאת הייתה מורכבת. היו בה ברכות רבות והיו בה גם קללות. הייתה בה התקדמות אבל גם כאב. הרבה יותר מדי נרצחי ונפגעי טרור, הרבה מאוד מתח וכעס ושבירת מוסכמות בחברה הישראלית. כשאנחנו מחזיקים את דף המשבצות ומבקשים לעשות את החשבון השנתי, לא חוכמה להניח בטבלה בצד של ה"טוב" רק את הטוב הבוהק, החד-פעמי, הבלתי מעורער. החוכמה היא להביט גם על הטוב היומיומי וגם על זה שהיה טמון עמוק בתוך הרע והתחבא שם. למשל הבירור הגדול שהעם שלנו עובר עכשיו, האפשרות ליצור גשרים ממקומות אחרים, האידאולוגיה שחוזרת לשיח. כשאנחנו אומרים תכלה שנה וקללותיה, כדאי לזכור שבתוך הקללות האלה היו גם ברכות, וגם אותן כדאי למצוא. תכלה שנה וקללותיה וברכותיה, ותחל שנה עם ברכות עד בלי די, ובעיקר לאלה שעוד מחפשים את האיש או האישה המחכים להם אי שם. שנה שיתגשמו תפילותיכם לטובה, אמן. ●

איור: שאול גרד

גיליתי חדר חדש שנפתח בלב, שמחה שמגיעה מעולמות שלא הכרתי ולא ידעתי כלל על קיומם, ותפילה שמתרחבת ומתארכת על בת חדשה וזוגיות צעירה שהיא אינה שלי, ועל מערכות יחסים חדשות וכן - גם על התואר החדש שחיכה לי, שאולי יותר מכל התארים המשפחתיים שאני נושאת עד כה מחייב עדינות ולימוד והליכה בין הטיפות

את השנה הזאת התחלתי כרעייה, כאם וכבת, ואני מסיימת אותה ברוך השם גם כחמות. כן כן, תוכלו להריץ גם עליי את הבדיחות השחורות הקורעות מצחוק, גם אלה עם הזקן הכי ארוך בעולם. אבל לא יעזור לכם, זה לא ישבור אותי. השמחה, הברכה וההודיה הן מעל ומעבר למילים.

בני הבכור התחתן עם בחירת ליבו המקסימה. זה אומנם מרכז הסיפור, זה לב ההתרחשות, אבל דווקא על הזוג הצעיר לא אכתוב. גם לא על המחוננים הנדירים שהרווחנו על הדרך. פרטיותו של הזוג היא קודש ומי מסתבך עם זוג צעיר לפני חגי תשרי. חסר לי שהם לא יגיעו לבקר. אז רק על עצמי לספר ידעתי, או נכון יותר רק על תחושותיי אני מרשה לעצמי לכתוב. כשהזוג התארס, חברות מכל תחנות חיי שלחו לי איחולים מחבקים. הן כתבו ברכות חמות לזוג ולנו ההורים, והוסיפו משאלה שההתארגנות תהיה בנחת. חברות אחרות, בעיקר כאלה שכבר ליוו ילדים לחופה, הודיעו לי בחגיגות שעליתי קומה, שעברתי שלב בחיים, שלחתי ילד זה משהו אחר. בשבועות שאחר כך התחלתי קצת לטעום מזה: גיליתי חדר חדש שנפתח בלב, שמחה שמגיעה מעולמות שלא הכרתי ולא ידעתי כלל על קיומם, ותפילה שמתרחבת ומתארכת על בת חדשה וזוגיות צעירה שהיא אינה שלי, ועל מערכות יחסים חדשות וכן - גם על התואר החדש שחיכה לי, שאולי יותר מכל התארים המשפחתיים שאני נושאת עד כה מחייב עדינות ולימוד והליכה בין הטיפות. הנה עוד שפה חדשה שרק התחלתי ללמוד (תגידו, איך עוד אין קורסים בתחום?).

החיים מפתיעים. בכל פעם את חושבת שזהו, סיימת להתפתח ואת אדם שלם, עד שמגיע שלב חדש בחיים שמשנה את נקודת המבט שלך, את התפקיד שלך ביומיום, ופותח בפניך שערים חדשים לגמרי, והתפקיד שלך מתגוון ומוסיף צבעים וזוויות. ככה זה כשאת מתחתנת, וככה זה כשפתאום מגיע הילד הראשון ואת הופכת לאם, ככה זה כשמגייסים ילד לשירות קרבי, והנה למדתי שזה קורה גם כשהבן או הבת מתחתנים. שני תאריכים נוספו ללוח השנה האישי שלי: יום ההולדת של הכלה ויום הנישואין החדש. שני תאריכים ועולם שלם.

זוהי רק ההתחלה

את ההכרזה החגיגית על החלטתם להתחתן שחררו בני הזוג לעולם בא' באב. תאריך שבו האבל על ירושלים ועל חורבן הבית עולה עוד שלב בחומרתו ובעומק העצב שבו. עם שמחת האירוסין הרשמית חיכינו עד אחרי תשעה באב, אבל השמחה הפנימית על עצם הכוונה ועל איחוד הנשמות הקרב ובא עפעפה לכל תשעת הימים שלנו. התבוננו על בית שמתחיל להתרקם, על בניין חדש בעולם, וכבר בימי האבל הרגשנו נחמה, כבר בימי החורבן והאובדן נורעה בנו תקווה. השנה הרגשתי בגוף את האמרות על כך שבשיא האבל נולד המשיח, שבתוך העצב העמוק כבר נמצאת הגאולה. צריך להתאמץ עליה, צריך לעבוד כדי שזה יקרה, אבל היא כאן, אם רק נחליט לראות אותה, לעמוד למענה ולקטוף. בכל יום שיבוא. באמת.

ההכנות לחתונה לא היו מרוץ רב קילומטרים שבו אפשר לחלק את קצב הריצה והנשימה לאורך הדרך, אלא ספרינט. שבעה שבועות עד היעד, זהו. אומנם התנשפנו בעליות, בכל זאת

לחיים טובים תכתבו ותחתמו

הצטרפו לעשרות זוגות שחתמו על החיים הטובים בדיור המוגן של פרוטיאה באלקנה ותוכלו לבחור בדירה המושלמת עבורכם

פרוטיאה באלקנה

דיור מוגן לקהילה הדתית שמאפשר לכם ליהנות מאיכות חיים, הווי קהילתי עוטף ומחבק, חיי תרבות עשירים, ביטחון אישי עם שירותי רפואה ואבטחה 24/7 וחווית מגורים מפנקת.

ההדמיות להמחשה בלבד

הבניה בעיצומה | 80% מדירות 4 חדרים נמכרו

פרוטיאה באלקנה
מאמינים בחיים הטובים

לתיאום כגישה התקשרו

***9405**
www.proteahomes.co.il

**בואו לבקר
אותנו בפרויקט**

כיונים אל ארובותיהן

מעל לבנון, אף על פי שמעל ישראל הם עוברים באלפיהם, וזאת בשל הציד חסר הרסן שהתחולל בה. התברר שהלהקות שעוברות מאירופה מעל היבשה הסמוכה לים למדו לעקוף את מדינת לבנון ולטוס בקטע הזה מעל הים ואף העבירו את המסר הזה למנהיגי הלהקות ומנווטיהן, וזהו פלא בתוך פלא.

חוזרים הביתה. הנביא מתאר את הפליאה והתדהמה שיהיו כשיתחיל קיבוץ הגלויות שעומד לקרות, ואומר כאילו בשם ארץ ישראל הנדהמת: "מי אלה כעב תעופינה, וכיונים אל ארובותיהם?" ומסבירים המפרשים שאין זה סתם כפל לשון, אלא מדובר על שני סוגים של עולים לארץ ישראל. יש כאלו שרוח סערה עקרה אותם ממקומם והעיפה אותם אל ארץ ישראל. כמו למשל רוב אחינו ניצולי השואה שהמלחמה עקרה אותם מעריהם ומעירוניהם והמקום היחיד שאליו יכלו להגיע היה ארץ ישראל, או יהודי צפון אפריקה שעלו בהמוניהם לארץ שקיבלה אותם בשמחה, ובנו כאן בתים מפוארים למרות כל הקשיים. אבל יש עולים אחרים שהגיעו ארצה מתוך תכנון וכוונה. הם תמיד הרגישו שארץ ישראל היא הבית האמיתי שלהם אבל מכל מיני סיבות נשארו תקועים בגלות. ברגע הראשון שהתאפשר להם, או כאשר מסיבות שונות הם קיבלו את ההחלטה הנכונה - הם חזרו ארצה מרצונם, כמו שיונים שנעקרו מהשובך שלהן חוזרות אליו מכל מקום בעולם. כמו יוני הדואר.

שלושה מכתבים מהעבר. היונה זוכרת. יש בה נוסטלגיה לבית שעזבה והיא תחזור אליו בכל מחיר, כי היונה, כמו האדם, ביתה וקנינה הם נופי מולדתה. אנחנו מתקרבים לתקופת החגים, שבה אנחנו מעלים זיכרונות הקשורים לימים שעברו. אני, למשל, מוציאה ממזוודת הקישוטים של סוכות את דף הרומפלנאכט - המכתב שכתבתי לעצמי לפני שנה במוצאי החג, שבו סיכמתי את אירועי החג. "רומפלנאכט" פירושו ביידיש "ליל הקיפול", או "ליל הארגון", ובמקור כך כינו בקהילות רבות את מוצאי חג הפסח, שבו היו מסדרים ומאחסנים את כל כלי הפסח עד השנה הבאה. בתוך כלי הפסח גזזו מכתב שסיכם את אירועי החג, כדי שהוא יהיה הפתעה משמחת ומשעשעת לקראת הפסח של השנה הבאה. אני נוהגת את המנהג היפה הזה גם במוצאי חג הסוכות וטומנת בארגז קישוטי הסוכה מכתב לקראת חג הסוכות הבא, ולפעמים גם במוצאי חנוכה.

תמיד משעשע לחזור אחורה בזמן באמצעות שלושה מכתבים בשנה. בעצם, כל החגים שלנו מחברים בין עבר, הווה ועתיד. הטריגרים התחושתיים הקיימים בחגים, כמו שירים חגיגיים, קישוטים וטעמים מוכרים, יכולים להציף זיכרונות, שיכולים לשמש ככלי טיפולי. שיטת ה-Reminiscence therapy משתמשת בזיכרונות ובסיפורים מהעבר בעזרת חפצים, סרטונים, מוזיקה וריחות. טיפול זה מפעיל את כל החושים כדי לעזור לאנשים עם קשיי זיכרון להתחבר מחדש לאירועים, למכרים ולמקומות מחייהם הקודמים. לגשר על הפער בין העבר להווה, ולשתף בכך את בני המשפחה.

החגים מאפשרים לנו להיות נוסטלגיים. אנחנו עם של זיכרון - זה מתחיל בזכירת יציאת מצרים, זכירת השבת, זכירת מעמד הר סיני, זכירת מציאות ה', זכירת המן, וזכירת עמלק להבדיל. ואנחנו עם של עתיד. כאלף תינוקות חדשים צפויים לבוא לעולם בבתי החולים בארץ במהלך שני ימי החג, עת נתאסף בבתי הכנסת ונתכנס סביב שולחן הסעודה המשפחתית. ואנחנו נהיה השנה לבדנו שנינו, ממש כמו זוג יונים. ●

יש עולים שתמיד הרגישו שארץ ישראל היא הבית האמיתי שלהם, אבל מכל מיני סיבות נשארו תקועים בגלות. ברגע הראשון שהתאפשר להם, או כאשר קיבלו את ההחלטה הנכונה - הם חזרו ארצה מרצונם, כמו שיונים שנעקרו מהשובך שלהן חוזרות אליו מכל מקום בעולם

חלומות של ביאליק. "שלום רב שובך ציפורה נחמדת מארצות החום אל חלוני". השיר הזה של ביאליק, בהיגוי המלעילי הכבד ועם המנגינה הרומנטית המתלווה אליו, הוא נוסטלגיה במיטבה בשבילי. את ספרו של ביאליק 'ספר האגדה' קיבלתי כמתנת אירוסין במקום טבעת, כך שטבעי שאחב את שיריו. הציפור מביעה געגוע וציפייה, רצוא ושוב, חזרה הביתה ודרישת שלום ממקומות מוכרים רחוקים שהמשורר חולם גם הוא להגיע אליהם, ולו רק כדי לראותם ממעוף הציפור. היא חוזרת מארצות החום ובהן גם ארץ הקודש, ארץ אבותינו, ומבשרת למשורר שגם הוא אולי יזכה פעם להגיע אל ארצות החום, אפילו כדי להישאר שם, מי יודע. האם ביאליק הנער חשב אז שהוא עוד יזכה לזה?

האדם מביט בקנאה בעופות השמיים. בניגוד אלינו, אשר חיים בעולם שבנוי משני ממדים - הן חיות בשלושה ממדים, כאשר הממד השלישי, השמיים, משותף כביכול להן ולקב"ה, ואנו בני האדם מודרים ממנו. בזכות זה הן גם גומאות מרחקי ענק, העולם כולו פרוס בפניהן, בעוד שאנו כבולים פחות או יותר למקום שבו אנו נמצאים, עם תווזה קלה ימינה ושמאלה. הכישרון הזה לנווט בכל שנה עד ליבשת אחרת ולחזור בדיוק לאותו כפר ולאותו קן - זה כבר נראה לנו משהו ניסי, כמעט אלוקי.

קורס ליוני דואר. אלפי שנים השתמש האדם ביוני דואר, וזהו פלא שהיונה יודעת להגיע ליעדה. איך מתחנכת יונת הדואר? מהן השיטות הפדגוגיות בבית הספר ליונים? במשך תקופה מסוימת לומדת היונה להתבית ביחד עם קבוצת יונים מתאימה לשובך מסוים, שהופך להיות הבייס שלה. היא נקשרת למקום והוא הופך לחלק מהזיכרון התחושתי שלה. ואז מעבירים את היונה למקום אחר, וכשרוצים לשלוח הודעה באמצעותה מחברים לרגל שלה פתק קטן ומשחררים אותה לתעופה - והיא חוזרת במהירות של 50 קמ"ש בקו אווירי ישיר אל השובך שלה, אפילו אם מדובר באלפי קילומטרים. מהעבר השני פוגש הנמען יונה לא מוכרת שהגיעה, בדרך כלל עייפה ויגעה, לקן שלו, ואז הוא מתבונן ומוצא פתק מחובר לרגלה. המשימה הושלמה. כך נשלחו מכתבי אהבה בין יבשות, וגם הודעות אסטרטגיות בעת מלחמה.

למה הציפורים בורחות מלבנון? נדידת הציפורים היא אחד מפלאי הטבע. מיליוני ציפורים נודדות מאפריקה באביב כדי ליהנות מהקיץ האירופי המתון, מטילות שם ביצים ומגדלות דור חדש, ומיד לקראת הסתיו הקרוב הן טסות שוב אלפי קילומטרים לדרום החם כדי ליהנות מחורף חמים ונעים, וחוזר חלילה. הנדידה הזאת מלאה פלאים - הלהקות המאורגנות כאילו בסדר צבאי, הניווט המדהים מעל מדבריות וימים בדיוק למטרה המתוכננת, הניהול התזונתי במהלך הנדידה כדי לאגור כוח ואנרגיה לקראת המשכה, ואפילו השינויים המתוכננים בתוכניות - כגון ההחלטה של להקות מסוימות לשנות מהתוכנית ולעוף בדרך אחרת ממה שהיה מקובל אצל בנות מינן. כל העניין הזה מביא לראת הרוממות מפני ריבוננו של עולם, בורא הטבע כולו ומנהיגו בחוכמה שאין לה קץ.

נתיבי הנדידה וסוגי העופות הנודדים בהם משתנים בעיקר בהשפעת האדם. צידי עופות עוקבים אחר נתיבי הנדידה, מנתחים אותם וחוזים את כיוון הנדידה, אולם במהרה לומדים העופות להימנע מתעופה באזורים מסוימים שבהם הסכנה אורבת להם. כך למשל פסקה בימינו כמעט לחלוטין נדידת עופות

לאיכות חיים תכתבו ותחתמו

ליהנות מכל המעלות של דיור מוגן בפרוטיאה באלקנה מבלי לוותר על המשפחה סביבכם - זאת איכות חיים אמיתית

שנה חדשה בפתח. ניחוח של התחדשות נמהל בצחוק ילדים והמולה משפחתית חמה ותוססת. במעבר לדיור מוגן מלווה אותנו תדיר החשש בויתור על הקן המשפחתי החמים והאוהב שיצרנו לעצמנו. אבל לא בהכרח. הכירו את פרוטיאה באלקנה - בית דיור מוגן הייחודי מסוגו בארץ שמציב רף חדש של איכות חיים בדיור מוגן שמותאם לקהילה הדתית, לוקח בחשבון את כל הפרמטרים שאתם צריכים כדי שתוכלו להמשיך לארח, לערוך סעודות חג ושבת משפחתיות, ולבלות עם המשפחה שלכם מבלי לוותר על איכות חיים. הגיע הזמן לאחל לעצמכם שנה טובה באמת ולכתוב לעצמכם עתיד החדש - הרבה מעבר לחלומות.

רחב של מנות המוגשות בקפידה, כאשר בנוסף לארוחות המוגשות במסעדה, אצלינו תוכלו לארח או לשבת לקפה וארוחה מגוונת בבר הקפה שבכניסה. בין לבין תנצלו את זמנכם החופשי ליהנות מתרבות ופנאי עשירים הכוללים בריכה מקורה וחדשנית, ספא מפנק, אולם תרבות וספורט, חדר כושר, חדרי חוגים, חדר עיון, ספרייה, חדר ברידג', אולם אירועים וקולנוע וממפגשים עם חברים. כמובן שהמרחבים מאפשרים גם פרטיות מוחלטת ושקט מבורך. כל הטוב הזה נמצא במרכז הארץ, במרחק של כ- 20 דקות נסיעה בלבד מפתח תקווה, גבעתיים, שמואל, רעננה וערי המרכז, כל דק' מרכבת ראש העין, כביש 6-5, עם גישה קלה ונוחה שמאפשרת לכם להישאר קרובים לחברים ולמשפחה וגם להתחבר לקהילה האיכותית שלנו.

איכות חיים ממשפחה טובה

אנחנו מכירים בצורך החשוב ביותר עבורכם - זמן עם המשפחה, ועושים הכל כדי להעניק את המצע שיאפשר לכם ליהנות מחיי משפחה נהדרים. המפגשים המשפחתיים המרגשים הינם חלק מהאווירה המיוחדת שלנו בבית. המשפחות של הדיירים הן חלק מהווי של המקום ותמיד מוזמנות לאירועים, שבתות וחגים, תפילות, שיעורים והרצאות. הבית מאפשר זמן איכות חוויתי עם הנכדים בבריכה החדשה ובשאר פעילויות הספורט, ואם הם מעוניינים להישאר להתארח - בשמחה!

היכולת להמשיך ולארח גם בדיור המוגן, ולהיפגש עם המשפחה בשבתות וחגים באווירה קהילתית ומשפחתית, הוא יתרון משמעותי שמאפשר לדיירים ליהנות ממעטפת מושלמת של דיור מוגן, ועדיין להישאר קרובים לכל מה ומי שחשוב להם.

החגים כבר בפתח, זה הזמן לחתום על איכות חיים כדי שבשנים הבאות תוכלו לחגוג איתנו יחד, בפרוטיאה באלקנה, לחוש את אוירת החג המרוממת, להישאר קרובים למשפחה וילדים ובעיקר - להרגיש הכי בבית.

מאורח החיים המפנק והנעים ביותר. "זה כמו לחיות בבית מלון ברמה גבוהה - אבל בלי לעזוב" משתף בחיוך אחד הדיירים. "אני באה לכאן כדי לחיות" משתפת דיירת נוספת "עבורנו מדובר בפרק חדש של צמיחה, התחדשות, רעננות, מצאנו כאן בסיס לצמיחה מחודשת". במה זה בא לידי ביטוי? נתחיל

מההתחלה - כבר בכניסה למתחם תמצאו שטחים ירוקים רחבים, שבילי הליכה, ואוויר פסגות צלול ורענן. בתוך המתחם תגיעו אל לובי מעוצב ומרשים שיוביל אתכם מצד אחד לבר קפה יפהפה ונעים ובצידו השני אל דירות מעוצבות, נגישות ומרווחות בנות 2, 3 ו-4 חדרים לבחירתכם. הדירות נבנו במיוחד עבור הגיל השלישי בנגישות מלאה מתוך חשיבה על כל פרט וכל צורך וכוללות מפרט טכני עשיר ומרפסת מפנקת הצופה אל הנוף. במסעדה עמלים שפים מקצועיים על יצירת מטעמים נפלאים בטעם של בית במגוון

כשאתם מחליטים לעבור לדיור מוגן אתם בוחרים בעתיד של איכות חיים והנאה מהשקט, השלווה, והמנוחה בשנים היפות שלאחר מרוץ החיים. הרגע הזה כרוך בהחלטות רבות ומהותיות עבורכם ועבור בני המשפחה שלכם ובשינוי משמעותי בשגרת החיים השוטפת. אין ספק שמדובר באחת ההחלטות הכי חשובות בחיים. מוזמנים להכיר חווית מגורים מסוג אחר - בתנאים שמתאימים לכם, באווירה דתית וקהילתית, עצמאות בדירה פרטית ומרווחת וחיי קהילה תוססים וחוויתיים. כל זה - מבלי להתפשר על אורח החיים אליו אתם רגילים ועל הקשר הקרוב עם בני המשפחה שלכם, שגם בבית החדש שבחרתם - ירגישו הכי בבית בעולם. היכן כל הטוב הזה קורה? בפרוטיאה באלקנה - דיור מוגן לקהילה הדתית ששם את איכות החיים במרכז עם כל מה שכלול בה.

קהילה של אנשים כמוכם

פרוטיאה באלקנה הוא בית דיור מוגן שמותאם לאורח החיים של הקהילה הדתית באופן שבא לידי ביטוי בכל שלבי התכנון של הבית החדש. המתחם מותאם כולו לציבור הדתי, הן בהיבטים הטכניים - התקנת שעוני שבת, מעליות שבת, כיור לנטילת ידיים, מרפסות סוכה בחלק מהדירות, כיורים נפרדים במטבחים ועוד, והן בהיבטים התרבותיים - עושר רוחני של שיעורי תורה, בית כנסת מפואר ומאובזר, קידוש וסעודות שבת מרוממות ומשותפות ועוד - הכל כדי שתרגישו לגמרי בבית בסביבה של אנשים כמוכם מבלי להתפשר על ההיבט הדתי.

בשבתות, חגים וימים טובים מתמלא הבית באווירה חגיגית ומרגשת - המטבח המרכזי אפוף בניחוחות מהבילים של סעודות מפוארות שמתבשלות, השולחנות מתקשטים בכלים מיוחדים לפאר את המקום, בני משפחה עם מזוודות וילדים באים להתארח ביחידות אירוח מיוחדות, וכך - כל דייר יכול לשבת עם בני המשפחה שלו ולחגוג בסעודות שבת וחג, עם הזמירות והתפילות המוכרות מבית אבא ועם אווירה מיוחדת שלא תמצאו באף מקום אחר. תוכלו לבחור בין אירוח בדירה שלכם עם אפשרות לקבלת שולחנות וכסאות לבין אירוח בדירות אירוח מיוחדות המספקות מצעים, מגבות וניקיון לפני ולאחר האירוח.

נהנים מקרוב מכל מה שטוב

פרוטיאה באלקנה נבנה מתוך חשיבה מדוקדקת על כל הפרמטרים שמרכיבים איכות חיים מתוך מטרה לאפשר לדיירים ליהנות בשלב זה של חייהם

פרוטיאה באלקנה

דיור מוגן לקהילה הדתית

לתיאום פגישה:

***9405**

www.proteahomes.co.il

"בית אורנית הוא בית חם ואוהב, לא נשכח אותו אף פעם"

מדיטציה, פילאטיס, חדר אומנות, פינת
חי וג'מבורי. אנשי מקצוע ומטופלים בבית אורנית
מבית 'עזר מציון' מספרים בראיון ל'בשבע' על
הטיפול הפרטני והקבוצתיים שמשנים מציאות
בזמן ההתמודדות עם מחלת הסרטן. "התעניינות
ורגישות גדולה מאוד מכל הסובבים בזמן המחלה
נתנו לי הרבה כוח ותקווה"

דביר עמר

נטע בצלאל, תושבת קרני שומרון ואמא ל-5 ילדים, עברה די בקלות את ימי הקורונה, היא הרגישה מצויין ומידי פעם קצת השתעלה. השיעולים שהיו ברמה סבירה ביותר נהפכו לממושכים מידי ואליהם נוספה בליטה קטנה מתחת לריאות, שני אלו הדליקו נורה קטנה והיא פנתה לרופא. "הרופא המליץ על בדיקות דם, חשבתי שזה שום דבר", אומרת בצלאל. אלא שהרופא הפתיע אותה וביקש שתתפנה למיון. משם הכל התחיל. "אני מרגישה טוב, לדעתי זו טעות בבדיקות הדם", טענה בצלאל בפני הרופאים. אלא שלא היה מדובר בטעות והיא לא שוחררה. "מכאן התחיל סרט של בדיקות ואבחנות, כאשר בתום 3 שבועות קיבלתי את האבחנה: סרטן מעי הגס".

חודש לאחר האבחון בצלאל הכירה לראשונה את בית אורנית של "עזר מציון" בפתח תקווה. "מהר מאוד התחברתי לבית אורנית. כשהייתי מאושפזת בבית החולים 'שיבא' הכרתי את אחת מהנציגות שהתעניינה בשלומי וסיפרה לי בעצם מה זה בית אורנית. מדובר היה בתקופה לא פשוטה של טיפולים וניתוחים עקב האבחון של סרטן במעי הגס וגרורות בכבד". אלא שבתוך כל הקושי בית אורנית היה שם בשבילה. "הייתי מגיעה לחוגים מהממים בשבילי כגון מדיטציה, פילאטיס וחוגי אומנות. קיבלתי הרבה מאוד, היה מאוד כיפי, מעניין ונחמד. יותר מכך, היה לכך גם היבט חברתי, יכולתי להכיר עוד חברות שמתמודדות עם קשיים כמו שלי, קבוצת הוואי של שותפות במחלה. עושה מאוד מאוד טוב, אני יצאתי עם תחושת בית מלא חום והמון אהבה, התעניינות ורגישות גדולה מאוד מכל הסובבים. נתן לי הרבה כוח ותקווה".

היתרון אותו חוותה בצלאל היא האפשרות להגעה עם הילדים. "יכולתי לבוא לחוגים בבית אורנית עם 2 הילדים הקטנים שלי, כיום בני 10 ו-13. הם היו שותפים בחדר אומנות ובפינת החי,

ד"ר ברכה זיסר, מנהלת בית אורנית ומנהלת המאגר הלאומי לתורמי מח עצם

"מכלול השירותים של בית אורנית, ובדגש על הטיפולים הרגשיים, הם קריטיים עבור החולים והם חלק בלתי נפרד מתהליך הריפוי שלהם"אנו מעניקים אותם ללא עלות ואנו רואים את ההשפעה על כל מטופל ונעזר. כל סיוע עבור טיפול רפואי הוא קריטי כדי שנוכל להגדיל עוד את מערך השירותים והטיפולים הרגשיים שאנו מעניקים. מדובר בעולם ומלואו עבור החולים"

היה להם מאוד מהנה וכיפי ובעיקר הזדמנות לצאת מהבית בתקופת הקורונה ולבלות ולהנות יחד איתי בתקופות שיכולתי. הם הגיעו לחדר אומנות ולפינת החי, שם היה להם מאוד מהנה וכיפי, הזדמנות לצאת מהבית ולבלות ולהנות ביחד איתי. בית אורנית הוא ממש בית חם, אוהב ותומך עם המון פינוקים כמו אייס קפה, שוקו ועוגיות. נכון, בתקופות שהייתי פחות מרגישה טוב הם באו עם בעלי לשם. ככלל, הייתה תחושה שמבינים את הצרכים והרגישות שלהם, שהם לא לבד בתוך קושי של מחלה והתמודדות, עשה להם מאוד מאוד טוב". אך הקשר עם בית אורנית לא תם בכך - "מעבר לחוגים השבועיים יש עוד המון הופעות בחגים, מסיבות וקייטנה הכי מפנקת בעולם שהילדים שלי לא שוכחים. גם נסענו לאיטליה 30 בנות מחלימות, היה חלומי ברמות. בית אורנית הם בגישה הכי מפנקת, רק תבואו, נפנק ונעניק לכם כמה שיותר".

לאחר כשנה של טיפולים הבריאה נטע מהמחלה אך הקשר עם בית אורנית לא תם, היא המשיכה להגיע במשך כשנה וחצי. "גם אחרי שסיימתי עם הפרוטוקול הטיפולי המשכתי להגיע לבית אורנית, וגם הילדים המשיכו להגיע לאומנות ולפינת החי. בית אורנית נתן לנו המון המון טוב, תמיכה ועזרה בתקופה הלא פשוטה הזו מבחינה רפואית ומשפחתית, באמת רק להודות שיש את המקום המדהים הזה. בית אורנית הוא בית שלא נשכח אותו אף פעם".

התמודדות לא פשוטה

נטע בצלאל איננה מקרה בודד, למעלה מ-100 מטופלים נמצאים בימים אלו בבית אורנית מבית "עזר מציון". דניאל סיגל, תושב מעלה שומרון, הוא מטופל כרוני במחלת הסרטן ומשתתף בקבוצות בבית אורנית, אך לא רק הוא, משפחתו עברה ועוברת התמודדות לא פשוטה עקב המחלה ובית אורנית נמצא שם בשבילם. "בהתחלה היה קצת חשש להגיע לבית אורנית

כי ללכת לשם זה להשתייך "לקבוצת החולים", גם ככה אני לבד עם הילדים, עכשיו גם לשם להם טיטל של "הילדים של האבא החולה", זה לא היה פשוט", משתפת אשתו מאירה סיגל. לדבריה, "הקטנה והגדולה התמסרו בקלות ודווקא בעלי דניאל קצת חשש. עד שפגשנו את לימור רז, רכות טיפולים והדרכות בבית אורנית. בפגישה הראשונה עם לימור הרגשתי שהגעתי לבית ויש לי מקום שמבין אותי, מקום שירים אותי, מקום שיעזור לילדים שלי".

השלב הבא והטבעי מבחינת מאירה היה לשתף את הילדים בהליך הטיפולי. "האמצעי שלי פחות שיתף פעולה והתחלתי להגיע עם הבנות שיחסיית מהר צירפנו להם טיפול רגשי. הבת שלי אמרה לי: אין לי מה להגיד אבל כל כך מבינים אותי ששיתפתי מלא, למרות שכמעט ולא אמרתי כלום. בית מאוד מכיל, ברמה שגם שהיה קשה לה להגיע כי אנחנו בין טיפולים וריצות, היא לא וויתרה, הרגישה שזה נותן לה כוח. יצאה לי ילדה אחרת. באמת היה אכפת להם מהמצב בבית ולא ממקום של חטטנות אלא ממקום של 'תשכחו עלינו כמה שיותר כדי שנוכל לעזור', מדובר על טיפול בגובה העיניים. הטיפול של נטע נתן לה כלים והשפיע על כולנו".

לאור הצלחת הטיפולים אצל בני המשפחה, גם אצל דניאל השתנה משהו - ממצאיות בה לא היה ניתן לדבר איתו על טיפול, הוא החל טיפול והצליח להתגבר על המשוכה של "אני מטופל בבית אורנית, הבית של חולי הסרטן". "כשדניאל ראה את התמיכה שמאירה מקבלת הוא רצה לנסות גם. הוא שלח הודעה לגיא: 'מתי אני יכול להצטרף?', משם היסטוריה. כיום זה הדבר שהכי חשוב לו, הוא לא מוותר והולך פעם בשבוע, הוא צובר כוחות, מכיר חברים, מקבל חיוזקים ומחזק אחרים. להגיע למצב שמחזק אחרים והוא כוח בשביל אחרים זהו דבר שמחזיר לך את הביטחון, פתאום סרטן היא לא מילה גסה, אתה חלק

נטע בצלאל (במסכת ורודה) ובני משפחתה

בוחרים באנשים בוחרים מאוחדת!

ד"ר רזיאל מננה
מומחית ברפואת ילדים
ירושלים
"אני מאמינה שלכל
ילד מגיע רופאה
מסורה ואכפתית,
לגדול בריא ולקבל
שירות טוב"

פולי אסקנדר
טכנאית U.S
בית שמש
"להיות טכנאית
זה לתת הרגשה
טובה לכל אישה
בכל בדיקה"

**עוברים למאוחדת
ובוחרים באנשים שאכפת להם באמת
הצטרפו עכשיו ותיהנו משירותי בריאות ברמה אחרת!**

מאוחדת
רמה אחרת

***5343**
k.meuhedet.co.il

עדי סיגל (10), הבת של דניאל, בבית אורנית

במערכת הבריאות כדי לעזור לחולי הסרטן", אומר גיא. "מרגע שנגמר הפרוטוקול ואין מחלה פעילה, קרי המטופל מקבל אחזקה תרופתית, אנחנו עדיין נשארים בתמונה ומלווים בדרך כלל בין 8 חודשים לשנה לתוך תהליך ההחלמה".

אלרומ מרחיב מדוע חשוב לטפל גם לאחר ההחלמה. "לתפיסתנו הסרטן הוא מחלה משפחתית, מרגע אבחנה ועד חזרה לחיים נורמטיביים המהלך של המחלה והטיפולים הוא מאוד אגרסיבי לא רק על החולה עצמו אלא גם על המעגל משפחתי הקרוב אליו. משרדי הממשלה ממוקדים במטופל עצמו, קשה למצוא התערבויות בקהילה וכל בבתי הספר לא יודעים איך לעכל את המחלה, אנחנו בבית אורנית מעניקים מענה לבני המשפחה כי אם לבני המשפחה פחות טוב גם אצל המטופל ההרגשה היא פחות טובה".

איך המחלקה עצמה עובדת? אלרומ מרחיב על 3 הצורות: הקלאסית. "התערבויות טיפוליות רגשיות בצורה הפרטנית. טיפול אחד על אחד, בעלי חיים, כלבנות, טיפול באומנות, שיחות עם עובדים סוציאליים. כלל הכלים שאפשר לעבוד באופן פרטני, מטיפולים דיאדים עד טיפולים משפחתיים".

שנית, עבודה קבוצתית. "עבודה קבוצתית מתוך הבנה של קבוצת השווים - נשים מטופלות או אחים לילדים חולי סרטן - יש המון כוח בקבוצות כאלו. במסגרתם מתקיימת עבודה עם הגוף, פילאטיס שיקומי, עבודה בתנועה וריקוד, עבודה עם תודעה ומדיטציה".

והשלישי - המרחבים הפתוחים. "חדר אומנות, פינת חי וג'ימבורי, כולם עובדים כמרחב פתוח. מ-10:00 בבוקר עד 6 וחצי המרחב פתוח, יושבת בו מטפל באומנות ובאותן שעות כל מי שרוצה יכולה להגיע לעבוד בעצמה ולהציף חלקים נורמטיביים דרך אומנות. אין תוכן מובנה מראש וניתן לעשות כל מה שמיטיב באותו רגע". לחוויה זו שותפים גם הילדים, אם הם חפצים בכך. "הילדים מסיימים מסגרות ויכולים להיות במרחב הפתוח. נהיה זמן משפחתי נורמטיבי שהילדים עם האמא או האחים לבד תחת העיניים של מטפלת שנמצאת בחדר. לא מדובר בהתערבות כמו בטיפול פרטני. יש לכך ערך מאוד מאוד גדול לכן רבים מהמטופלים והמטופלות מתעקשים לשלב זאת יד ביד עם טיפולים פרטניים. השילוב של 3 הדרכים הם משנות מציאות בדרך ההתמודדות הרגשית באונקולוגיה".

ממילא נוצרים המון קשיים בתוך מסגרות הלימוד ואנחנו כאן כדי לתת מענה טיפולי. הטיפול הוא בכל המשפחה וגם תמיכה ספציפית פרטנית". כדי להמחיש זאת, לימור רז מדגימה בסיפור. "יש לנו מקרה של משפחה שהאמא חולה מאוד ובמצב קריטי, הסיכוי שלה לחיות הוא די אפסי", מסבירה רז. "בתוך שיחה שקיימתי עם ההורים הגרושים הם שיתפו אותי שיש המון בעיות בין הילדים בתוך הבית, בעיות שהיו קודם וסביב המחלה של האמא הם הקצינו. מכיון שאני מטפלת זוגית משפחתית הצעתי מפגש משפחתי אצלי בחדר, אך בשלב מסוים ביקשתי להוציא את ההורים והשארתי את הילדים שגילם נע בין 15 ל-23. הילדים העלו פחד מאוד גדול שהאמא שמאחדת את המשפחה ומאוד מחוברת לכל אחד מהילדים לא תחיה יותר.

סביב הדבר הזה עלו הקשיים בין האחים שהם במקום לתמוך אחד בשני יצרו כעס ותוקפנות האחד כלפי השני. בעקבות המפגשים שעוד ממשיכים בימים אלו ההורים דיווחו שכל אחד דיבר על הקושי האישי והפחדים שלו והדגישו כמה שהמצב השתפר ומממילא האווירה השתנתה. ממצאות בה הייתה אלימות פיזית בבית וכל דבר הצית את האש, כעת האלימות ירדה ויש יכולת לנהל שיח אחד עם השני".

באופן לא מפתיע גם הצוות של בית אורנית מקבל תמיכה וחיווק. "היו מצבים בהם בן אדם היה על ערש דווי והייתי צריכה לספר לילדים שאבא הולך למות. זהו לא המקרה היחיד. הייתה מטפלת שהייתה אמורה לבוא אלי לטיפול ולא הגיעה, לאחר טלפונים התברר לי שהיא בבית החולים ואחרי כמה שעות היא נפטרה. היה לי גם פעם טיפול זוגי על סף המוות, המטופל היה חולה ושעות לפני פטירתו כשהוא צהוב כולו הוא ביקש טיפול זוגי. עשינו טיפול זוגי בבית החולים וזה בעצם היה המפגש האחרון שלו. יש לכך משמעות, אנחנו נעזרים. כל צוות מקבל ממני הדרכה וישנה תמיכה של מדריכה חיצונית שמגיעה פעם בשבוע למשך 4 שעות".

גיא אלרומ, מנהל מחלקת התמיכה הרגשית בבית אורנית, מרחיב בשיחה עם 'בשבע' על העשייה היומיומית של בית אורנית. "100 משפחות בשבוע מגיעות אלינו ואנחנו מלווים את החולה ובני משפחה מרגע האבחנה לתוך התקופה של הטיפולים האקטיביים: כימותרפיה, הקרנות וניתוחים, וכן כל ההתערבויות הרפואיות שקיימות

גיא אלרומ, מנהל מחלקת התמיכה הרגשית בבית אורנית, "לתפיסתנו הסרטן הוא מחלה משפחתית, מרגע אבחנה ועד חזרה לחיים נורמטיביים המהלך של המחלה והטיפולים הוא מאוד אגרסיבי לא רק על החולה עצמו אלא גם על המעגל משפחתי הקרוב אליו. משרדי"

לימור רז, רכזת טיפולים והדרכות בבית אורנית, עו"סית קלינית: "הילדים מתגייסים והופכים להיות מבוגרים קטנים בתוך הבית, חילופי התפקידים דורשים היערכות מחדש. לכן, מהרגע שישנה אבחנה על מחלה אנחנו נכנסים לתמונה עד אחרי שהפרוטוקול הרפואי אומר שהוא מחלים. לרוב במשפחה בה יש חולי כרוני אנחנו ממשיכים לטפל באופן רציף וגם במצבי פטירה אנחנו ממשיכים לתמוך במשפחה לאחר מכן"

מקבוצה ויש ימים קשים כי זה לא בידים שלנו. היום דניאל בוחר להסתכל על חצי הכוס המלאה. הגדולה של בית אורנית זה לדעת לגעת בכל מעגל ומעגל בחיים: האני, הזוגי, המשפחתי".

השיחה עם 'בשבע' מתקיימת בערב ראש השנה ומבחינתה של מאירה מדובר בסגירת מעגל, למרות שהמחלה עדיין קיימת. "לפני החגים, לפני 4 שנים, קיבלנו את הבשורה. סוגרים 4 שנים משמעותיות, לא רק שזו הייתה תקופה של קורונה שהיא מציאות לא שגרתית, אבא השתחרר מבית לוינסטין והיה בבית, הילדים ראו דברים שפחות רצינו שיחשפו אליהם. בית אורנית מלווה אותנו 4 שנים ועדיין מרגישים את החיוק היכן שצריך ואפילו במילות העידוד לפני כל טיפול. היום דניאל עדיין במעקבים, ישנו 70 אחוזים גידול שנמצא בראש, וכל 3 חודשים עושים בדיקה. הוצאנו מה שאפשר ומה שאפשר לקוות לאיכות חיים, דניאל מתפקד מדהים וזה מה שרצינו, אבא ובן זוג. עושה הכל כדי לחזור לשגרה, אבל אין דבר כזה באמת לחזור אלא לדעת שאתה חי במחלה הזו והיא איתך, זה קיים. אנחנו נהנים, צוברים חוויות וכיף לנו. מבחינתו מודים להקב"ה כל יום ועל כך שאנחנו זוכים לעוד ראש השנה, עוד שנה שנחתמו לחיים".

כל המערך המשפחתי שהיה מוכר משתנה

בתפיסה של בית אורנית, הטיפולים הרגשים הם קריטיים עבור החולים. "מכלול השירותים של בית אורנית, ובדגש על הטיפולים הרגשיים, הם קריטיים עבור החולים והם חלק בלתי נפרד מתהליך הריפוי שלהם", אומרת מנהלת בית אורנית ומנהלת המאגר הלאומי לתורמי מח עצם ד"ר ברכה זיסר. "אנו מעניקים אותם ללא עלות ואנו רואים את ההשפעה על כל מטופל ונעזר. העלות של טיפולים מהסוג הזה היא גבוהה מאוד - כשכולנו יודעים כמה יעלה מטפל מקצועי בשוק הפרטי. כל סיוע עבור טיפול רפואי הוא קריטי כדי שנוכל להגדיל עוד את מערך השירותים והטיפולים הרגשיים שאנו מעניקים. מדובר בעולם ומלואו עבור החולים".

התפיסה ההוליסטית הדוגלת בכך שלא רק המטופל צריך טיפול אלא ברגע שבמשפחה מקבלת בשורה על מחלת הסרטן נותר שבר בתוך כל המערך המשפחתי, היא אכן יסוד בתפיסה של בית אורנית. "כל הקרקע נשמטת מתחת לרגליים של המשפחה ברגע שכן משפחה חולה, האדם החולה וגם כל בני המשפחה בעצם מתחילים להתמודד עם המחלה שמלווים אליה חרדות ושלל קשיים בהורות, בזוגיות ובקשרים חברתיים", מספרת לימור רז, רכזת טיפולים והדרכות בבית אורנית, עו"סית קלינית. "אנשים מתרחקים ואנשים מתקרבים. המצב הפיזי של אותו החולה מתערער וממילא הוא מגיע למצבים מאוד מאוד קשים, ולצד הכל ישנו האיום של המוות, למעשה כל המערך המשפחתי שהיה מוכר משתנה".

אחת ההשלכות שלך כך הוא תפקוד של אחד מהילדים על תקן אבא. "הילדים מתגייסים והופכים להיות מבוגרים קטנים בתוך הבית, חילופי התפקידים דורשים היערכות מחדש. לכן, מהרגע שישנה אבחנה על מחלה אנחנו נכנסים לתמונה עד אחרי שהפרוטוקול הרפואי אומר שהוא מחלים. לרוב במשפחה בה יש חולי כרוני אנחנו ממשיכים לטפל באופן רציף וגם במצבי פטירה אנחנו ממשיכים לתמוך במשפחה לאחר מכן".

פעמים רבות הילדים חווים משברים לא פשוטים עקב השינוי הדרמטי בחייהם. "ישנן תופעות של חרדות, התקפי זעם, חרדות נטישה, הרטבה חוזרות וחוסר שליטה על הצרכים, ישנן גם כל מיני תופעות של פחד להשאיר לבד, הילדים מפחדים פתאום שאם ישארו לבד, אבא או אמא לא יחזרו,

לכל בית ישראל, שתהא שנה טובה, מתוקה ומבורכת, שנה של בריאות, שגשוג והצלחה

אנו רוצים להודות לצוותים
החינוכיים בבתי הספר של הרשת
הפועלים בכל רחבי הארץ

רשת החינוך עתיד מאחלת לכם
המשך עשייה פורייה!

| קרית החינוך עתיד כנפי רות, ראש העין
| ישיבת עתיד ראשית חכמה, אלעד
| תיכון עתיד אור חיה, אשקלון
| בית חיה מושקא, מגדל העמק
| הקמפוס התורני, עתיד אשקלון
| תיכון חרדי טכנולוגי אור העתיד, גן יבנה
| קרית חינוך תורנית טכנולוגית אוהלי תמימים,
| עתיד כפר חב"ד
| תיכון עתידטק, קרית גת

| עתיד בנות חיה, ירושלים
| סמינר עתיד אור מרגלית, באר שבע
| תיכון טכנולוגי עתידך, ירושלים
| סמינר עתיד עטרת חן, ירושלים
| בי"ס דתי שש שנתי עתיד אית"ן, רמלה
| בי"ס דתי שש שנתי עתיד עמנואל, לוד
| בי"ס דתי שש שנתי עתיד ע"ש יגאל אלון, יהוד מונסון
| בי"ס דתי שש שנתי עתיד שחר, בית שמש
| בי"ס דתי שש שנתי עתיד דביר, בית שמש

מחויבים לדור העתיד!
© f y g

"אנחנו בחדית התיקון שמתחיל בתקשורת"

הוא נעלב כשמשווים אותו ליאיר לפיד, לא מתגעגע לכנסת
אבל חושב על היום שאחרי 'הפטיוטים', תוקף את צביעותם
של אנשי השמאל שמדירים את רגליהם מאולפני ערוץ 14, חוגג
את הצלחת הערוץ ומכנה אותה "היסטורית", ומדבר על חשבון
הנפש אחרי פרשת ההטרדות ♦ ינון מגל, מי שהוביל השנה את
מהפכת התקשורת בערוץ 14, בריאיון לא מתנצל

אסף משניות // צילום: מאיר אליכור

"המסר הכי גדול מבחינתי ממה שקרה לי בכנסת הוא לא לתת לזה לעלות לך לראש". מגל בקמפיין הבחירות לכנסת

להופיע בטקס הדלקת המשואות ולמחאות הכפיים שהוא קיבל שם. חשבתי שזה לא צריך להיות ואמרתי את זה. חטפתי על זה לא מעט מהקהל שלנו, אבל בסוף זאת האמת שלנו ואנחנו לא מהססים לומר אותה. אז נכון שהביקורות אצלנו הן לא בכל אייטס ואייטס, ואנחנו גם לא צריכים לעשות זאת. אנחנו מבקרים את הממשלה על חוסר המשילות, על יוקר המחיה, על מה שקורה בחברה הערבית ועל הטרור הגואה. בניגוד למה שמנסים להפוך אותו, אנחנו לא שופרות, אלא אנשים בעלי יכולת חשיבה עצמאית שמבקרים את השלטון, גם זה שהם בחרו בו, כשהם מוצאים זאת לנכון".

אם נחזור רגע אחורה, זה לא קצת מוגזם לטעון שעד היום לא היה קול לימין בתקשורת? הרי כולנו רואים את עמית סגל, קלמן ליבסקינד, אבישי גרינצייג ועוד עיתונאים שנמצאים בעמדות מפתח ומביאים סיפורים שמעוררים שיח בכל מקום.

"הם עושים עבודה טובה, אבל עדיין כלואים במערכות שבהן יש להם עורך שמצנזר אותם. אתה יודע כמה קשה לעבוד במקום שבו מישוהו אומר לך שאסור לך לומר את מה שאתה מאמין בו? אני שם לב שכל הזמן הם צריכים לרצות את המפלצת שמעסיקה אותם. הם צריכים כל הזמן לתת את האתגר הזה, להראות שהם מבקרים ותוקפים גם את המחנה שלהם וכל הדברים המאוסים האלה. הרי מהעיתונאים השמאלנים איש לא דורש דבר כזה. זה בלתי נסבל לחיות ככה. היום אני שמח שאני לא נמצא באחד מהערוצים האלה. אני מרגיש בן חורין".

לא רוצה להפוך לדודו טופז

אין ספק, ועל כך יעיד כל מי שצפה אי פעם במגל בערוץ 14 או האזין לתוכניותיו ברדיו 103, כי לא מדובר במישהו שמגביל את עצמו בדברים שהוא אומר. למעשה, חדות הלשון שלו והפרובוקציות שהוא מעורר מפעם לפעם בדבריו, הפכו לאחד מסמני ההיכר שמלווים אותו ומקנים לו את מעמדו בציבוריות הישראלית. הוא מייחס את היכולת שלו להגיד כמעט ככל העולה על

רביץ. אמרתי את זה פעמים רבות בעבר, כולל זה שדיברתי עם יגאל עמיר והוא אמר לי את זה בעצמו. אבל רק עכשיו כשזאת הבמה של ערוץ 14, זה מאיים על גופי התקשורת האחרים".

אז זה מאבק על רמת השפעה או על שורת הרווח הסופית?

"שני הדברים קשורים זה בזה. ושלא תבין אותי לא נכון, להחליש אותם כלכלית והשפעתית זאת מטרה נאה בהחלט. במשך עשורים הם עיצבו לבדם מה הציבור צריך לחשוב, וכפועל יוצא גררו אותנו להרפתקאות נוראיות. בימים אלה מציינים שלושים שנה להסכם אוסלו, וכולנו יודעים היום שבלי התמיכה הנלהבת של התקשורת - האסון הזה לא היה מתרחש. כשאני הייתי בערוץ 10 בזמן הגירוש מרצועת עזה הייתי קול בודד שהדיר אותו, הגבילו אותו ומנעו ממנו להשמיע את דעתו. אז נכון שאחר כך הגשתי את מבט, אבל כמגיש מהדורה יש לך יכולת מוגבלת להשפיע, במיוחד כשמדובר במהדורה שכמעט לא נצפית. זה מחזיר אותנו שוב לסוגיית הרייטינג, ולכן אני אומר שמה שערוץ 14 עשה בשנה האחרונה לא קרה עד היום".

זה לא מדויק. כבר לפני כמעט 15 שנה שבר 'ישראל היום' את עולם העיתונות והפך לעיתון הנקרא בישראל.

"ישראל היום נחטף. הוא כבר לא מה שהיה בתחילת דרכו. היום הוא רק קצת יותר טוב מגופי התקשורת האחרים".

לבקר את ממשלת הימין כשאתה חושב שהיא לא עושה את עבודתה כמו שצריך - זה הופך אותך ללא ימני?

"בוודאי שמותר וצריך לבקר את הממשלה כשהיא לא עושה את עבודתה. גם אנחנו מבקרים את הממשלה ואת השרים כשאנחנו מוצאים זאת לנכון. בפטריטים תקפנו לא פעם את שרי הממשלה הנוכחית".

ביקורתם בערוץ שר מהליכוד שהוא לא גלנט או דיכטר שמערימים קשיים על הרפורמה המשפטית?

"בוודאי. אני עצמי מתחתי ביקורת חריפה מאוד על ראש הממשלה כשהוא החליט

הבולטות ביותר בו. כפועל יוצא, ולצד הפופולריות הרבה שלו ברשתות החברתיות ותוכנית הבוקר המצליחה שלו ברדיו 103, הפך מגל לאחד העיתונאים המשפיעים ביותר בישראל. הוא לא מופתע לגלות בימים אלו כי בסיכומה של שנה מסמנות אותו מערכות התקשורת השונות כדמות הבולטת של השנה בתחומו. אפילו מעבר לים הוא זכה להכרה, כאשר אחד מהעיתונאים היהודיים הגדולים בארצות הברית בחר לראיין אותו לפרויקט סיכום השנה. מגל עצמו מודע לקרדיט שנוקף לזכותו על המהפך התקשורתי שחולל, ולא ממעיט בסופרלטיבים על חשיבות הצלחת הערוץ בהובלתו.

"עוד לא היה דבר כזה עד היום בהיסטוריה של עולם התקשורת הישראלית. לא היה מקרה שבו כלי תקשורת ימני הפך להיות כל כך גדול עד שהוא מאיים על שאר כלי התקשורת והוא מאיים על עיצוב התודעה. היכולת של ערוץ 14 לעצב שיח וההשפעה האדירה שלו הם משהו שעוד לא היה כאן. זאת השפעה שמתבטאת גם בכמות הצופים האדירה שלו וגם בכך שכולם מדברים עליו", הוא אומר.

כולם אולי מדברים עליכם, אבל בסוף זה נדמה קצת כמו תיבת תהודה שפונה רק למי שמראש משוכנעים בעמדות שאתם מציגים.

"עצם זה שכולם מדברים עלינו זה אומר שמתייחסים אלינו. כלומר, זאת פעם ראשונה שהצד השני צריך להתמודד עם טענות ימניות. גם אם אנחנו לא משכנעים את השמאל שאנחנו צודקים, הוא לפחות צריך להתחיל להתמודד איתנו. והוא עושה את בצורה שלומיאית למדי בדמות חרמות ותבהלה, וחיפוש בנרות למצוא פליטות פה שלנו. קח למשל את מה שאמרתי על כך שההשתקה שעשו לימין באוסלו הובילה לרצח

ה התחיל בדשדוש של שברירי אחוזים במדרג הרייטינג, והגיע עד ללא ייאמן: 'הפטריטים' של ערוץ 14 זוכה בלא מעט ימים לרייטינג בשיעור

שהופך את הערוץ לערוץ השני הנצפה ביותר באותו יום. הרפורמה המשפטית חוללה תמורות רבות בשנה החולפת, אבל היא אחראית גם לשינוי החיובי הזה: ערוץ 14, ערוץ ימני לא מתנצל, ובעיקר תוכנית הדגל שלו 'הפטריטים', פרצו אל לב הזירה התקשורתית ותפסו בה נתח נכבד. לראשונה מאז הופעת הטלוויזיה המסחרית בישראל, ערוץ טלוויזיה בעל עמדות ימניות מוצהרות החל לאיים על הדומיננטיות של השחקנים הוותיקים בענף.

את אולפן הפטריטים מוביל בכריזמה ובכישרון ינון מגל, שהפך את התוכנית למותג שפורץ את גבולות האולפן כשפינותיה הפכו ללהיט ברשתות החברתיות. הפינה הקבועה "הלפיד הלילי", אשר צוחקת על יושב ראש האופוזיציה יאיר לפיד, אף הגיעה לדינוי מליאת הכנסת בזמן נאומו של לפיד, בעוד כל הנוכחים במליאה, כולל לפיד עצמו, מחייכים עם אזכורה. ערוצי טלוויזיה אחרים, במיוחד ערוץ 13 בתוכנית "אזור הבחירה" של רביב דרוקר, מביאים שוב ושוב קטעים מהתוכנית, כמו גם משאר תוכניות הערוץ.

"מחפשים את פליטות הפה שלנו"

ערוץ 14 הוקם כבר בחנוכה לפני כמעט שנתיים כגרסה חדשה לערוץ 20, שבמקור יועד להיות ערוץ המורשת. בחודשי הראשונים הערוץ שדשדש עם נתוני צפייה אפסיים, וטיפס מעט ולאט בסולם הרייטינג. השינוי הדרמטי הגיע כאמור עם הקמת הממשלה החדשה והציאה לרפורמה המשפטית. אופי הסיקור של הרפורמה המשפטית בגופי התקשורת הגדולים בישראל הוביל רבים מהאגף הימני ומתומכי הרפורמה לחפש אחר אלטרנטיבות לשידורי אקטואליה, כאלה שישמיעו את העמדות שהם תומכים בהן. כך החל הערוץ לצבור עוד ועוד צופים, כשגולת הכותרת היא התוכנית 'הפטריטים'.

פרט לעיצובה של התוכנית, מגל למעשה עיצב את ערוץ 14 כולו, והפך לפנים

"עוד לא היה דבר כזה עד היום בהיסטוריה של עולם התקשורת הישראלית. לא היה מקרה שבו כלי תקשורת ימני הפך להיות כל כך גדול עד שהוא מאיים על שאר כלי התקשורת והוא מאיים על עיצוב התודעה. היכולת של ערוץ 14 לעצב שיח וההשפעה האדירה שלו הם משהו שעוד לא היה כאן. זאת השפעה שמתבטאת גם בכמות הצופים האדירה שלו וגם בכך שכולם מדברים עליו"

שבט אחדות

שבט איתנים

שבט אמונה

שבט ברמה

שבט המבשר

שבט היובל

שבט דרור

שבט גולן

שבט הראל

שבט חלוצים

שבט ידידה

שבט יחדיו

שבט עמישב

שבט גלבוע

שבט ישרון

שבט יחיעם

שבט נחשון

שבט נחלים

שבט מרחבים

שבט צורים

שבט רעות

שבט מוריה

שבט שובה

שבט אלעד

שבט תקומה

שבט שחם

שבט שחל

ישיבת כפר הרא"ה מאחלת

שנה טובה

לכל תלמידי הישיבה לדורותיה
שמחנו שהגעתם לבקר ולהיזכר.
מחכים לשאר השבטים.

לתאום מפגש: שרון 0547289589

שבט אחווה

שבט להגשמה

שבט מגשימים

"לא ניתן להם לעשות לנו את מה שעשו לערוץ 7. הימים ההם עברו מן העולם". חברת שטראוס

הזה סביבי, ואני חושב שאני מצליח לא רע".
ובכל זאת, זה כן פוגע בך מפעם לפעם.
כמו למשל כשמוסי רז הודיע שהוא פורש
מהפטריוטים בגלל הדברים שאמרת על רצח
רבין.
"מה שבעיקר פגע בי זה הסיבוב שהוא עשה
עליי. אני מבין שהוא הותקף שוב ושוב בקהל
הבית שלו על זה שהוא הגיע לפטריוטים.
זה באמת לא פשוט. אבל בוא, לא אמרתי
שם שום דבר שלא אמרתי לפני כן. הרעש
שזה עשה בגלל שמדובר בערוץ 14 לא היה
פרופורציונלי לכלום. וכן, זה כאב, ולמחרת
זה גם ביאס אותי מאוד. השיח ברשתות
החברתיות מאוד הציק לי. אבל מה לעשות,
זה חלק מהחיים. לא אמרתי שום דבר שלא
אמרתי בעבר, ושום דבר שהוא לא עמדה
לגיטימית".
זאת לא הייתה הפעם הראשונה שבה השם
יגאל עמיר מחולל סערה בפטריוטים. שבוע
לפני כן ארי שמאי אמר שצריך לקצוב את
עונשו של עמיר, ועורר סערה ציבורית רחבה.
"הסיפור של ארי שמאי הוא סיפור שונה
מאוד, והערוץ גם הודיע באופן מידי שהוא

כשחקן. זאת לא הופעה, זה אפילו יותר
מקונצרט. זה פיצוץ גלקטי", הוא אומר בחיך.
למה לא חזרת מיד?
"כי הרגשתי שזה הדבר הנכון בשבילי
לעשות. ההצעה מ-103 הייתה על השולחן
שנתיים לפני שקיבלתי אותה, אבל זה לא
היה נכון בשבילי. עברתי חתיכת רכבת הרים
באותם ימים. הייתי מטאור פוליטי ונפילתי
נורא נמוך. הייתי בסחרור ענק. ידעתי שאני
בסחרור, וידעתי שאני בהיי, אבל לא הבנתי
מה קורה סביבי. גם אז זה נגמר בפיצוץ
גלקטי, אבל עם תוצאות רעות מאוד. הלכתי
בסוף הביתה, וידעתי שאני צריך זמן לעכל
הכול ולחזור שוב לעמוד על הרגליים. לא
רציתי להפוך להיות דודו טופז חדש".
ועכשיו, כשהפכת לפרצוף של ערוץ 14
ו-103, אתה לא חושש להגיע שוב לאותו
מצב?
"לא. היום אני כבר הרבה יותר מוכן
לכל זה. אני כבר יודע מה זה להיות באור
הזרקורים, ואני יודע להישאר עם הרגליים
על הקרקע. למדתי לא לעוף קרוב מדי
לשמש. אני משתדל לא להתרגש מכל הייפ

כיום. היום אני נותן שואו, מופע".
ואתה באמת מרגיש טבעי במקום הזה? כי
זה שונה מאוד מלהיות עיתונאי.
"כן, אני נהנה מזה. אני מביא לידי ביטוי
את הקריירה העיתונאית ארוכת השנים שלי,
שעשיתי בה הכול, ועד לכישוריי הטבעיים

רוחו לסיבוב הקצר למדי שעשה בכנסת,
במסגרת מפלגת הבית היהודי בשנת
2015. לאחר פרישתו מהכנסת, בעקבות
טענות שעלו נגדו על הטרדות מיניות, החליט
לקחת פסק זמן גם מהעיסוק התקשורתי,
וחיכה קרוב לשנתיים לפני שחזר אליו. עד
היום האירועים ההם ממשיכים ללוות אותו,
כדוגמת העימות בטוויטר שקיים עם חברת
הכנסת נעמה לזימי ממפלגת העבודה בשבוע
שעבר.

כשחזר לתקשורת, עטה מגל על
עצמו פרסונה אחרת. הוא הפסיק
להסתיר את עמדותיו הימניות,
ובמקביל הוסיף ממד של
תיאטרליות לכל תוכניותיו.
"העובדה שהייתי חבר
כנסת הוציאה אותי מהארון
הפוליטי כאיש ימין, ולא
הייתה יותר סיבה להסתיר
את העמדות שלי, כי כולם
הכירו אותן. נכנסתי לעמדת
הפובליציסט, וזאת עמדה
שאני מרגיש בה מאוד בנוח

"הדיאן־איי שלנו הוא
הימין היותר רחב, הימין
המסורתי, ימין שמחובר לערכי
הליכוד. זה בעיניי גם המפתח
להצלחה הגדולה שלנו, החיבור
לקהלים גדולים. צריך לומר את
האמת, הציבור הדתי־לאומי לא
מצליח להתחבר לקהלים
גדולים. זה לא שיש בעיה עם
קלמן ליבסקינד או עם עמית
סגל. זאת פשוט אנרגיה אחרת,
שמדברת לקהל רחב יותר"

7. הימים ההם עברו מן העולם.

"אין לי רצון לחזור לכנסת"

במהלך מערכת הבחירות האחרונה ניסה יאיר לפיד, אז ראש הממשלה, להוביל למהלך שיסגור את הערוץ בטענה כי לא מדובר בערוץ טלוויזיה רגיל, אלא בערוץ שמשמש כלי תעמולה למפלגת הליכוד. גם דבריהם של דמויות בולטות אחרות בערוץ, כדוגמת שמעון ריקלין, מדגישים את העובדה שהערוץ פונה בעיקר לקהל מצביעי הליכוד. צופי הערוץ לא יכולים שלא לשים לב לעובדה כי מעט מאוד דתיים לאומיים נמנים על רשימת מגישיו וכתביו. למעשה, מדובר בשלושה בלבד.

למה אין יותר דתיים לאומיים בערוץ? זה נדמה קצת כאילו אתם מדירים את החברה הדתית ממנו.

"אני מסכים שזה לא הדי־אן־איי של הערוץ שלנו. הדי־אן־איי שלנו הוא הימין היותר רחב, הימין המסורתי, ימין שמחובר לערכי הליכוד במובן הזה. זה בעיניי גם המפתח להצלחה הגדולה שלנו. החיבור לקהלים גדולים. צריך לומר את האמת, הציבור הדתי־לאומי לא מצליח להתחבר לקהלים גדולים, אותם קהלים לא מצליחים להתחבר אליו. זה לא שיש בעיה עם קלמן ליבסקינד או עם עמית סגל. זאת פשוט אנרגיה אחרת, שמדברת לקהל רחב יותר. אני, למרות שאני שולח את הילדים שלי לחינוך הממלכתי־דתי, לא באמת שייך למגזר הדתי. לא הגעתי ממנו ולא התחנכתי בו. אני גם מאוד קשור לצד המזרחי, כי שנים התפללתי בבתי כנסת של הקהילה הכורדית בנחלאות. זה סוד הקסם של הערוץ בעיניי."

וכמה זמן זה עוד יכול להצליח? לוח השידורים שלכם מורכב אך ורק מתוכניות אקטואליה באולפן לאורך כל היום, כשרובן נראות כמו גל פתוח של אולפן רודף אולפן. אין לכם את הגיוון שיש לערוצים אחרים, וגם לא את התקציבים שיש להם, והרייטינג שלכם הגיע בעיקר בעקבות הרפורמה המשפטית, שמתיהוה תרד מסדר היום.

"אני לא חושב שאנחנו כל כך שונים מהערוצים האחרים. גם הם משדרים חדשות משלוש בצהריים עד תשע בערב, כשההבדל היחיד הוא שהם עוברים אחר כך לשדר ריאליטי בדרך כלל, ולנו אין את זה. ונכון שהרפורמה לא תישאר איתנו לעד, אבל התוכנית שלי ברדיו הייתה פופולרית מאוד הרבה לפני הרפורמה המשפטית, ואני

"עושים עבודה טובה, אבל עדיין כלואים במערכות שבהן יש להם עורך שמצנזר אותם". עמית סגל וקלמן ליבסקינד

לא הולך להביא אותו יותר לשידוריו. זה לא עצר את העליהם עלינו, כי מטרת העליהם היא בעיקר לערער את הלגיטימציה שלנו לשדר. זה שוב חוזר למה שכבר דיברנו עליו. מפחדים מאיתנו ומקנאים בהצלחה שלנו."

ובכל זאת, מקרים כאלה לא גורמים לך לחשבון נפש שאולי אתם מגזימים? אולי באמת הטענות נגדכם שאתם מבעירים את השיח נכונות?

"תשמע, זה שאתה פרנאיד לא אומר שלא רודפים אותך, וזה שכולם רודפים אותך לא אומר שאתה לא מגזים. רודפים אותנו כי אנחנו ערוץ 14, אבל בהחלט יכול להיות שגם אנחנו מגזימים לפעמים. מה שאני אמרתי לא היה הגזמה. זאת עמדה שהיא מאוד פופולרית באקדמיה. אפילו מה שארי שמאי אמר לא מאוד מוגזם, וגם הוא כבר אמר את זה בפלטפורמות אחרות לפני כן. זה קיבל תהודה מוגזמת בגלל שזה נאמר בערוץ 14."

אז הטענות של שטראוס נגדכם הן רק ניסיון לעשות סיבוב פוליטי עליכם?

"בוודאי. כשבערוץ 12 אומרים שביבי הוא מרגל איראני, או שהחרדים הם מוצצי דם, או כשבאופירה וברקו יש כל הזמן אמירות הרבה יותר מקוממות מכל מה שנאמר בערוץ 14, מישוה הושעה שם? מישוה הפסיק לפרסם שם? ברור שהכול זה חלק מקמפיין פוליטי ולא שום דבר אחר. זה מביך. ערד ניר נסע להונגריה וגילה שעושים חרם מפרסמים על תחנות שמתנגדות לשלטון שם. אצלנו החרם הוא על תחנות שתומכות בממשלה. ואחרי זה עוד אומרים שאנחנו בדרך להיות הונגריה. טרלול מוחלט. אצלנו השמאל לא מוכן בכלל להגיע לערוץ שלנו. אנחנו כל הזמן מזמינים אנשי שמאל מכל המפלגות, והם לא מוכנים להגיע."

שטראוס הם לא היחידים שיצאתם נגדם בקמפיין החרמה. זה נראה קצת כמו פרקטיקה חוזרת אצלכם, גם מול גופים שלא הכריזו שהם מחרימים אתכם ממניעים פוליטיים כאלה ואחרים.

"כי אנחנו נלחמים על החיים שלנו. נכון, קוקה קולה ותנובה לא הודיעו שהם מחרימים אותנו. הם פשוט עשו חרם שקט נגדנו. יס, הוט ופרטנר לא רצו לשדר אותנו כמו שמשדרים את שאר הערוצים. אנחנו נלחמים מול מערכת מאוד משומנת, ואנחנו משתמשים במעט הכלים שיש לנו כדי לבלום את הניסיון לסתום לימין את הפה. אנחנו לא ניתן להם לעשות לנו את מה שהם עשו לערוץ

"ההצעה מ־103 הייתה על השולחן שנתיים לפני שקיבלתי אותה, אבל זה לא היה נכון בשבילי. עברתי חתיכת רכבת הרים באותם ימים. הייתי מטאור פוליטי ונפלתי נורא נמוך. הייתי בסחרור ענק. ידעתי שאני בסחרור, וידעתי שאני בהי, אבל לא הבנתי מה קורה סביבי. הלכתי בסוף הביתה, וידעתי שאני צריך זמן לעכל הכול ולחזור שוב לעמוד על הרגליים"

חושב שהקהל שצברנו בחודשים האחרונים הוא קהל נאמן. אבל אתה לא טועה. חייבים להמשיך להתפתח ולחדש. אי אפשר לקפוא על השמרים, כי אז זה לא יעניין את הצופים. גם אנחנו כל הזמן מנסים לחשוב איך לחדש בפטריטים, אבל אני גם יודע שמתיהוה התוכנית תגמור את הסוס וההצלחה שלה תרד."

ואתה מוכן ליום הזה? כי זה לא פשוט לאבד ביצת זהב שכזאת, גם בפן האישי.

"זה מחזיר אותי להשוואות שעושים ביני ובין דודו טופז. נכון, זה לא פשוט להיות על גג העולם ואז לרדת ממנו, אבל כבר הייתי בסרט הזה והצלחתי לצאת החוצה. אני יודע היום להתנהל טוב יותר בתוך הסיטואציה הזאת, ואני מודע לכך שההצלחה לא נשארת לעד. אני יודע שיבוא יום ואצטרך לעשות משהו אחר."

אז בוא נדבר לרגע על המשהו האחר הזה. כי אתה אומר שלא תהיה דודו טופז, אבל אולי כדאי יותר להשוות אותך לדמות ציבורית אחרת, מישוה שהיה מגיש מהדורת החדשות הנחשקת בישראל, לאחר שנים של הגשת אחת התוכניות הפופולריות בישראל, שכל הזמן פלירטט עם הפוליטיקה, ובסוף הפך להיות ראש ממשלה, גם אם למספר חודשים קטן. ואני מדבר כמובן על יאיר לפיד.

"אני לא אוהב את ההשוואה הזאת. אני אפילו קצת מוצא אותה פוגענית. אני לא יודע מה האג'נדה של יאיר לפיד, חוץ מהרצון שלו להיות ראש ממשלה. כמות 'הלפיד והיפוכו', אחת מהפינויות הפופולריות אצלי בתוכנית, היא בלתי נגמרת. זה לא בנאדם שיש לו תפיסת עולם כלשהי, אין לו אידאולוגיה. לי יש תפיסת עולם ברורה. אני גם רואה בעצמי חייל של מלחמת התודעה. שנים אני מנסה להעביר את האידאולוגיה הימנית לציבור, והיום יש לי את הבמה והקהלים גדולים מאוד לשם כך. ליאיר לפיד אין שום אידאולוגיה סדורה. יש לו רק רצון להיות ראש ממשלה."

אחדד את ההשוואה. בסוף שניכם מגיעים מבמה תקשורתית מאוד בולטת. הוא כבר כל כולו בפוליטיקה, ואתה טעמת ממנה ונזרקת ממנה. קורץ לך לחזור למערכת הפוליטית?

"לא ממש. אני לוקח את זה כאופציה שזה אולי יקרה אם יימאס לי מהתקשורת וארגיש מיצוי מהעיסוק הזה. זה הרי מה שקרה לי בסיבוב הראשון. כל מה שקרה באתר וואלה, מה שהיום הוא תיק 4000, גרם לי לרצות לעזוב את עולם התקשורת ולעבור לעולם הפוליטי. היה לי רע שם. זה מה שהוביל אותי לכנסת. אבל היום אני לא ממש שם, אין לי את הרצון לחזור לכנסת בשלב הזה. אני יודע כמה קשה להיות שליח ציבור, כמה כל הביקורת מופנית אליך. היום אני זה שמעביר את הביקורת, ויכול להיות שבגלל הניסיון שלי מהכנסת אני יודע שלא כל ביקורת שנראית לנו מבחוץ כמוצדקת היא אכן כזאת. לכן לא

קורץ לי כעת לחזור למערכת הפוליטית. זה די נורא להיות פוליטיקאי, במיוחד אם אתה בצד הלא נכון, כמוני."

מה למדת מהתקופה שלך בכנסת? הבנת שיש דברים שאי אפשר לעשות?

"המסר הכי גדול מבחינתי למה שקרה לי בכנסת זה לא לתת לסחרור הזה לעלות לך לראש. תמיד לנסות למצוא את הדרך להישאר עם הרגליים על הקרקע. לא למנף את ההילה הזאת שנמצאת סביבי כדי לחוש תחושת עליונות. אני יודע שההצלחה זמנית בדיוק כמו הכישלון. אז הדבר הכי חשוב בעיניי זה לדעת לשמור על פרופורציות."

לא כועס על הציונות הדתית

נותרו לך משקעים עם הציבור הדתי, שהוא זה שהראה לך את הדלת החוצה מהמערכת הפוליטית?

"ממש לא. אין לי כעס על הציונות הדתית, שכמו שאמרת, חלקים ממנה הראו לי את הדלת החוצה ואמרו שמה שעשיתי הוא לא בבית ספרנו. אני גם לא חושב שאני מותח ביקורת חריפה מאוד על הציונות הדתית. אין בי משהו שנובע מתוך כעס פנימי על הציונות הדתית. אני דווקא מאוד אוהב את המגזר. אני מרגיש שאני מחובר אליו בדיוק כמו שאני מחובר לכל חלקי הגוש האמוני. מה שכן, אני לא אוהב פיינשמקרים, חלקם גם מהציונות הדתית, שכל הזמן רוקדים מה יפית ומבקרים את המגזר הדתי והחרדי כל הזמן. אני לא אוהב את זה שאנשים מנסים להשיג לגיטימציה בחוץ בעזרת יריקה לבאר שממנה הם שתו כל השנים. שיגדלו עמוד שדרה. זה מגעיל בעיניי."

כשאתה רואה לאן התקשורת בארץ הגיעה בשנים האחרונות, אתה חושב שהיא יכולה לשקם את מעמדה הציבורי?

"מה שקרה לתקשורת בישראל הוא דבר חיובי מאוד. במשך עשרות שנים עבדו על הציבור. אמרו שיש לנו תקשורת אונייטיבית, ועכשיו הציבור מגלה שלכולם יש אג'נדות. זה דבר חיובי, כי תקשורת היא אכן דבר חשוב בדמוקרטיה, ומה שהיה לנו עד היום זה שהשתמשו בתקשורת כאמצעי תעמולה כדי לקדם תוכניות כמו אוסלו וההתנתקות. אז עכשיו מתחיל התיקון, וערוץ 14 עומד באחת החזיתות שלו." ●

צילום: מאיר אליפור

התחלה // נולד ביום מושלג לפני 48 שנה, למשפחה מוותיקות אלו שבת. ילד רביעי מתוך חמישה.

הראל // "סבא, הרב שלמה מן ההר, המליץ לקרוא לי הראל בעקבות האזכור היחיד של השם הזה בתנ"ך בהפטרה של שבת פרשת תצווה הסמוכה ללידתו. השם היה פחות מצוי בזמנו".

אבא // שייקה, בן 77, המנהל המיתולוגי של בית הספר הממ"ד האזורי בגוש עציון. לאחר מכן היה מפקח החמ"ד בירושלים ובהמשך עמד בראש תוכנית הכשרת מנהלים וארגון מנ"ף במכללה ירושלים. "הוא בעל נשמה חסידית וממגנט אליו אנשים רבים ומגוונים. גם בפנסיה נקרא להמשיך ולייעץ לארגוני חינוך בארץ ובעולם ובכל זמן פנוי הוא שקוע בלימוד".

אמא // רותי, בת 77, ילידת הרובע היהודי, מורה מגיל 17 וחצי בבתי ספר ובמכללות, "וכנראה גם בגלגול הבא תהיה מורה. היא חרוצה ונמרצת וכמו אבא, לא מבוזת רגע אחד בחייה. מובילה את המשפחה וזוכרת כל תאריך ומאורע. לא מפספסת אף יום הולדת של הנכדים והנניס".

סבא // הרב שלמה מן ההר זצ"ל. "אבא של אמא. מתמיד עצום, בקי בש"ס, חדשן, מקורי ומאיר פנים. שמחת התורה הייתה שופעת וקורנת מפניו בכל רגע שהתחדש לו דבר נוסף. בכל הזדמנות היה ממליץ וממריץ ללמוד משנה וגמרא. כשראה אותנו מתבטלים בחופש, המליץ שלכל הפחות נצטרף לשיעור הדף היומי".

פיאסצנה // סבו מצד אביו היה האדמו"ר מפיאסצנה-גרודז'סק מתל אביב, "בנו של האדמו"ר החלוץ ואחיינו של האדמו"ר מפיאסצנה הי"ד. איש בעל חמימות חסידית לבבית מיוחדת במינה, אוהב את הבריות, מכניס אורחים ותומך בעניים וחסרי בית. עד יומו האחרון, גם כשהרגיש מאוד לא טוב, אני זוכר אותו יושב עם הגמרא מולו ולומד דף ועוד דף".

אלון שבות // יישוב מקסים. בילדותי היה קטן ומשפחתי. יישוב שספוג בהמון חסד ותורה ובדמויות מופת. כשהיה בן חמש נסעה המשפחה לשליחות חינוכית בבלגיה. "שם הייתי דובר צרפתית שוטפת, אבל היום הדבר היחיד שנשאר לי הוא כמה שירים בודדים בצרפתית".

התאונה // בעקבות תאונת דרכים השליחות בבלגיה הסתיימה מוקדם מהמתוכנן. "הייתי בערך בן שש. נסענו בהסעה ממחנה חנוכה של בני עקיבא, וכשיצאנו לכביש הראשי נכנס רכב בעוצמה בטרנזיט שנסענו בו. אחי שישב מאחור עף מהרכב ונפצע קשה. במשך חודשים הוא היה מאושפז בבית חולים בבלגיה עם ההורים שלי. באופן אישי היה לי נס גדול, כי שתי דקות לפני התאונה עברתי מהמושב ליד אחי למושב קדמי. זה היה נס חנוכה הפרטי שלי".

מעריצים // בתיכון למד בשיבת נתיב מאיר. "חוויה מיוחדת של לימודים בכיתה עם בחורים מצוינים מכל הארץ. הייתה הערצה לר"מים, שכל אחד ואחד מהם היה גדול מאוד בתורה. בפרט זכור הרב יונה פודור, שסיים

הראל שפירא

48

נשוי לאריאלה ואב לחמישה

תושב ירושלים

מייסד ומנהל פורטל הדף היומי, דיקן לימודי הגברים וראש החוג לתושב"ע במכללת שאנן

המכללה // ב־15 השנים האחרונות מלמד גם במסגרת לימודי הר"מים במכללה ירושלים. "אלו סטודנטים משיבות הקו וחרדים מקבוצות שונות, עידית שבעידית. חוויה מיוחדת ויוצאת דופן. לכל שיעור במכללה אני מתכונן פי עשרה מאשר במקומות אחרים, וניגש בדחילו ורחימו ובתפילה שלא אבייש את עצמי".

גמרא // מגיל צעיר ינק את החיבור לדף הגמרא. "יש בי אהבה אינסופית לחיבור החשוב ביותר של העם היהודי. אני משוכנע שכל אחד צריך ומסוגל ללמוד גמרא, וסבור שאחריות כבדה מוטלת על המורים, שאם רק יאהבו את הגמרא, ישקיעו היטב בהכנת השיעורים וינגישו נכון את הלימוד - ההצלחה מובטחת".

מייסד // דפי עזר ועיון שהכין לתלמידיו במסגרת השנים הצטברו לכמות נכבדה, ובשלב מסוים חשב על הרעיון: לפתוח אתר קטן בראשית ימי האינטרנט, שבו יופיעו הדפים שחיבר יחד עם חומרי עזר של אנשים אחרים. המיזם הקטן התגלגל והתפתח לבית המדרש הווירטואלי הגדול בעולם ללימוד גמרא ודף יומי, ומכונה 'פורטל הדף היומי'.

פורטל // "באתר יש מגוון עצום של חומרי לימוד ברמות שונות ובסגנונות שונים, וכלי עזר רבים מאוד. בימינו נגמרו התירוצים ואין סיבה היום לא ללמוד". בנוסף לאתר ולאפליקציה הוא הוציא לאור גם כמה ספרים, חוברות

לתקופה קצרה. בעקבות בקשת הרב זייני המשיך להגיע לחיפה אחת לשבוע בתפקיד האחראי על מסגרת לימודי ההוראה של הבחורים המבוגרים.

החצי השני // אריאלה, מנתחת מערכות במשרד החינוך. "היא מפתח תקווה במקור, אבל ירושלמית בנשמה. אני מכנה אותה בהערכה 'האישה המשפיעה ביותר בתולדות לימוד הדף היומי', כי העזרה והתמיכה שלה, העצות המחכימות, היצירתיות והדיוק המדהים - לא יסולאו בפז. בעלת עין טובה וענווה מיוחדת".

הנחת // חמישה. נועם אלימלך (14), יאיר שלמה (13), הדר (11), "נולדה לקראת ההדרן, סיום סבב הלימוד ה־12 של הדף היומי", גלעד (9) ורעות נחמה (6). "כולם זכו להשתתף בסיומי מסכתות מרובים שנחגגים בחיק המשפחה, כאשר בכל סיום יש פעילות מיוחדת הקשורה למסכת".

דיקן // לפני כעשרים שנה, ביוזמה משותפת של ישיבת חיפה ומכללת שאנן, נפתחה האפשרות גם לבחורי ישיבות ללמוד להוראה במכללה. "לאחר כמה שנים כמורה וכאחראי על לימודי בני הישיבות, בעקבות עידוד ודחיפה של הרב יהודה שורץ ופרופ' יחיאל פריש, שאני מלא הערכה ואהבה אליהם, קיבלתי על עצמי את תפקיד דיקן לימודי הגברים במכללה ואת ראשות החוג בתושב"ע".

במגרש הביתי

בוקר טוב

קם בשעה רבע לשש, "דבר ראשון שולח את המסרון היומי מהדף היומי בוטסאפ, טלגרם ומייל לאלפי אנשים בעשרות קבוצות". ואז תפילה והתארגנות, ומהרגע שמתחיל בעיסוקים הזמן טס במהירות ובלי לשים לב. "כל יום מרתק ועמוס יותר מקודמו. רעיונות חדשים שעולים, טיפול בעשרות פניות מפתיעות של לומדי הדף היומי מהארץ ומחו"ל. מסיים את היום רק אחרי לימוד של הדף היומי, אחרת אין מצב ללכת לישון".

השבת שלי

"מנוחה, התנתקות והתרכזות במשפחה. לימוד עם הילדים. משתדלים לא לפספס את שירי השבת עם המנגינות החסידיות מבית אבא".

סביב

"כשהאוזן שלי פנויה אני מאזין לאחד מעשרות אלפי שיעורי השמיעה והווידאו בפורטל הדף היומי, בודק את תקינותם ונהנה לשמוע את הסגנונות השונים, מהגייה אשכנזית ועד מבטא אמריקאי, מעשר דקות ועד לשיעור מעמיק".

זמן לופט

"הרשימה כל כך ארוכה, ונכללים בה כל אלו שתורמים מעצמם לכלל ולא מחפשים גינוי כבוד בתמורה. היה משמח אותי להציץ מעט לעולמם של האמוראים ולהבין איך נראה סדר היום שלהם ואיך הם הצליחו לערוך את התלמוד".

שלום

"שנזכה כולנו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובעבודה".

לפני אולי

"הנהגה הישראלית. אנשים נחמדים ורגועים, ואיך שהם נכנסים לרכב הם מסוגלים לפעמים להתנהג בחוסר סבלנות ובפראות".

שלום

"מקווה להספיק להוציא עוד חומרי עזר רבים נוספים ללומדי הגמרא, וככל האפשר להתפנות רק ללימוד והוראה".

וספרונים בענייני הדף היומי. "העיסוק בפורטל ממלא כל רגע פנוי בחיי והמלאכה מספקת אך מרובה מאוד".

חמישה כוכבים // במשך תקופה ארוכה האפליקציה של פורטל הדף היומי, שהורדה על ידי 200 אלף משתמשים, זכתה לדירוג נדיר של חמישה כוכבים. "קיבלנו כמויות עצומות של תגובות שמודות על כלי העזר השונים שהפורטל מספק".

מתרחב // "בשנים האחרונות לימוד הדף היומי התרחב וגדל באופן מדהים. בסקר נרחב שערכנו נמצא ש-78 אחוזים מהלומדים ציינו שהם הצטרפו ללימוד הדף היומי בסבב הנוכחי שהתחיל לפני שלוש וחצי שנים. ברור שגם הטכנולוגיה ופורטל הדף היומי סייעו לכך וזה מרגש אותי".

שנת המאה // לפני מאה שנה בדיוק, בראש השנה תרפ"ד, התחילו בלימוד הדף היומי, ובראש השנה הנוכחי יצוינו מאה שנים להיווסדו. "בימים אלו אנחנו מתכוננים לשנה גדושה באירועים שונים לכבוד שנת המאה. הפקנו מגוון מוצרים וזמנו כמה אירועים, וזאת כדי לכבד ולייקר את הלומדים ולעודד מתעניינים נוספים להצטרף ללימוד".

אם זה לא היה המסלול // ר"מ בישיבה תיכונית. "חלום ילדות שמשום מה מתעכב זמן רב".

מדרשת נועם-אביב
בשיתוף המכון הישראלי למשפחה
מציגים

בית מדרש נשים התשפ"ד

ימי ראשון > החל מכ"א חשוון > 5.11.23

במכללת תלפיות בחולון

- 17:30 הישר בעיניו יעשה** - ספר שופטים במבט אקטואלי - הרב שי בן נחום
- 19:00 סיפור של משפחה** - זוגיות, משפחתיות, חינוך - הרצאות מקצועיות מתחלפות בהובלת המכון הישראלי למשפחה
- 20:40 הפרשה שהיתה הפרשה שתהיה** - מפרשות השבוע לאתגרי חיינו - הרבנית ד"ר שולמית בן שטיי
- 21:30 סיום**

כנס השקה פתוח לזוגות, גברים ונשים

גבריות, נשיות וזוגיות
בראייה יהודית עכשווית

י"ד חשוון התשפ"ד 16:00 משעה עד 21:30 במכללת תלפיות 29.10.23

שמרו את התאריך!

שירת מלאך

הרב חיים נבון

הרב חגי לונדן

הרב שי בן נחום

ח"כ מיכל וולדיגר

הרב שניאור אשכנזי

הרב אלי שייןפלד

אפרת צור

הרבנית ד"ר שולמית בן שטיי

אליהו אקרמן

נחמה לוזון

נעמה מנוסי

מדרשת נועם-אביב
ע"ש נועם בהגון הי"ד

תלפיות
המכללה האקדמית לחינוך בחולון

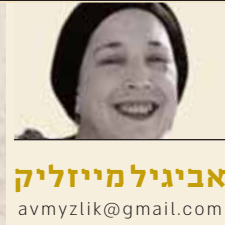
המנהל
המרכז
למשפחה

המנהל
המרכז
למשפחה

להרשמה:

052-2430548

צילומים: שושן גרונולד ושושן סירקיס

ראש השנה הנשי שלי

תמיד שואלים אותי אם לא קשה לי לחגוג את ראש השנה בלי בעלי והבנים שטסים לאומן. אז לא, אני שמחה בתפילות שלהם שם, ושמחה לא כחות בחג הנשי שמגיע אלינו אחת בשנה – מדור מתכונים מורחב לסעודת החג

ראש השנה שלי הוא חג מיוחד במינו, חג של נשים, ואולי לכן הוא אהוב עליי כל כך. בכל שנה כל הגברים של הבית – הלוא הם בעלי והבנים – נוסעים לאומן, ובשבילי הסיפוק והאושר מכך עצומים. הכרתי את בעלי בחודש מרחשוון לפני עשרים ושמונה שנים, וכבר בראש השנה שלפני כן אמרתי לכל מי שהיה מוכן להקשיב שבעלי, שעדיין לא פגשתי, נמצא כעת באומן – ובאמת כך היה. הוא חזר בתשובה זמן קצר קודם לכן, וזו הייתה הנסיעה הראשונה בחייו. מאז בכל שנה ושנה הוא נוסע, ובכל פעם מתווסף אליו ילד אחד, ושני ושלישי.

בכל שנה זהו מסע רווי הרפתקאות, עלילות וסיפורים, כאשר ללא ספק שנת הקורונה שבה הוא בילה את כל החג שבור לב בבלארוס על גבול אוקראינה, שסגרה אז את שעריה באופן מוחלט, הייתה הקשה ביותר. אך גם כיום, כאשר הדרך לאומן מזכירה כמעט את מסעות החסידים בעגלות וברכבות מסיפורי העיירה של פעם, אין מקום אחר שהייתי רוצה בשבילי שהוא יהיה בו. וכך בכל שנה המסע המופלא הזה הוא הדרך היחידה בשבילנו לקבל את פניה של השנה החדשה הבאה עלינו לטובה.

מפגן של אהבת ישראל

לא פעם שואלות אותי חברות אם קשה לי הנסיעה שלו, האם לא חסרה לי הנוכחות של בעלי והבנים בחג. ואני יודעת שיש נשים שזה קשה להן, אבל בשבילי עצם המחשבה שהוא לא ייסע – פשוט לא נתפסת. רבי נחמן, להבדיל מצדיקים אחרים, לא מתערב בכלל בחיים של החסידים שלו. בכל התורות שלו והדיבורים שלו אין הוראות מפורשות וציוויים ברורים, אין לו הנהגות ספציפיות שדורשות מעשים כאלה או אחרים, כמו בחסידויות רבות אחרות. זוהי דרך רוחנית לחיות חיים אחרים בעולם הזה, עצות מופלאות, ברורות ומאירות שמאפשרות לכל מי שירצה לאמץ אותן, יהיה אשר יהיה, לצאת במסע של גילוי עצמי עמוק ורווי אמת נדירה, ובעיניי זהו מסע אל האושר הייחודי ביותר הקיים בעולם.

אך הדבר היחיד שהוא דורש מכל מי שמקורב אליו באופן מפורש וחד משמעי הוא הציווי להתקבץ יחד בציון הקדוש באומן בראש השנה. הוא הודיע לחסידיו שראש השנה שלו עולה על הכול, וזהו זמן שבו הוא יכול לפעול פעולות אדירות בעולם, בעזרת האנשים שלו שמתאחדים יחדיו. אולי לכן הוא השווה את עצמו לקוקייה שמטילה את הביצים שלה בקינים של ציפורים אחרות, אך יום אחד היא משמיעה שריקה וקוראת לכל הבנים שלה, והם מזהים את השריקה

וחוזרים כולם אליה.

כך נוצר המניין הגדול ביותר בעולם, שרק גדל והולך. מניין של אהבת ישראל נדירה שמתגלה שם, כאשר זה לצד זה מתפללים יחד חסידי ברסלב שורשיים ובעלי תשובה צבעוניים, דתיים לאומים וחסידי חב"ד, ספרדים ותימנים ומרוקאים לצד ליטאים, חסידי סאטמר, ויז'ניץ וגור. מגיעים לשם חובשי כיפות בכל הצבעים וכאלו שעדיין אין להם כיפה, ילדים וזקנים ובחורים – נהר אינסופי של אנשים שכל רצונם אחד: לקיים את הציווי של הרבי אהוב נפשם, ולנסוע אליו ממש כמו שאומר השיר – בלי לדעת שום דבר, בלי להבין כלום מכלום, לנסוע אל הצדיק בעל הלב שלא נדם. הידיעה שבעלי והבנים נמצאים שם בזמן כה גורלי ומשמעותי לחיינו, מתפללים, מתעלים, קורעים שערי שמיים בשבילנו ובשביל כל עם ישראל – נותנת לי תחושת שמחה וביטחון עצומה.

נהנות מכל רגע

ובינתיים מה קורה אצלי? כל כך לא קשה לי! להפך, אצלי יש חגיגה נשית של פעם בשנה. הבנות שלי מגיעות מוקדם עם הנכדים המתוקים ועוזרות לי בהכנות. חוץ מהן אני מזמינה בכל שנה חברה טובה ואהובה שתבוא להתארח עם ילדיה – ואנחנו נהנות מכל רגע. ראש השנה שלי הוא חג נשי רווי צחוק, רוגע ושמחה. השולחן מקושט בצבעוניות עזה בכל קישוט שבחרה רחלי בתי, שזהו תפקידה האהוב ביותר. אנו יושבות בין קיפולי מפיות יפהפיים, רימונים ותפוחים וקעריות דבש קטנות וקערות מעוצבות עם כל הסימנים האהובים עלינו. זה הזמן להכין את כל מה שבעלי לא אוהב, ורק פעם בשנה הזמן של המנות האלה לכבד. עם שיחות נפש ארוכות ומרתקות כמו שנשים כל כך אוהבות – כמעט עד אור הבוקר. עם בישולים משותפים והווי מיוחד שמלווה אותנו משנה לשנה. כמובן שיש גם קצת עצבים ועייפות וקשיים, אבל רק קצת, ורוב הזמן אנחנו בעיקר נהנות יחד, אומרות ב־12 בצהריים תיקון הכללי עם כל הגברים באומן וכל מי שזוכה להצטרף, מצטופפות יחד בעזרת הנשים בבתי כנסת לא מוכרים כי אין שום מניין של ברסלב באזור, אוכלות אוכל נפלא, ומדברות ומדברות. וכמובן בעיקר – מתפללות. שנוכה לשנה של הארת פנים, של אהבת ישראל, של קרבת אלוקים וישועות גדולות. שנוכה לחזור בתשובה שלמה לכל המקומות שהתרחקנו מהם, שנלמד לשמוח ולראות כמה טוב יש בחיינו, שנעד להודות על המתנה הנפלאה שקיבלנו – הזכות להיות יהודים דווקא בזמן המטורף הזה. ושתתחדש עלינו שנה טובה, שמחה ומתוקה מדבש. ●

קציצות סימנים: קרא, כרתי וסיילקא

ממש כמו החרוסת בפסח – זו המנה הראשונה שאני מכינה לכבוד החג. אנחנו מקפידים לאכול את כל הסימנים, ובפרט הסימנים האהובים וזכות הקציצות המופלאות הללו, שצריך להסתיר אותן היטב כשאני מכינה אותן, אחרת כולן יחטפו אותן חמות מהצלחת ולא יישאר כלום לחג.

כ-30 קציצות קטנות

מִנְחָה אֶפְיָה:
10-15 דקות

דרֶשֶׁת קוֹי:
קֶלֶה פֶּלֶס

- קייל קרא אחד גדול או 3 ביצים
- כוס וחצי פירורי לחם (וואד קצת לפי הצורך)
- מלח ופלפל
- 8 טטרז'ליה קצוצה (לד חובה)
- 6 טיני סוּס כתוּסות
- חמילת עלי סלק
- 6 טטרז'ליה כרישה
- 3 ביצים גדולות קצוצים דק
- 6 טיני סוּס כתוּסות

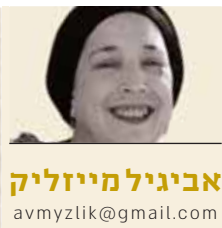
מכינים את הקרא: קולפים את הקליפה הקשה, חוצים ומוציאים את החלק הפנימי עם הגרעינים, עד שמתקבל בשרו של הקרא ללא גרעינים או קליפה (למעשה נשאר מעט מאד מבשר הקרא, אבל זה בסדר, שאר החלקים לא אכילים). מגרדים בפומפייה גסה לתוך קערה.

שוטפים היטב וקוצצים דק את חבילת עלי הסלק עם הגבעולים. מעבירים לקערה שנייה. מסירים מהכרישה את העלים החיצוניים היבשים של הגבעול וחוצים לאורך, שוטפים היטב מתחת למים וקוצצים לרצועות בעובי חצי סנטימטר. מזהיבים את הכרישה על מחבת עם 2 כפות שמן זית במשך 5 דקות, עד שהיא מתרככת מעט. מעבירים לקערה שלישית.

מטגנים את הבצל על אש בינונית כרבע שעה, מערבבים מדי פעם עד שהבצל מתרכך ומזהיב. מוסיפים שליש ממנו לקרא, שליש לעלי הסלק ושליש לכרישה. מוסיפים לכל קערה שליש מהשום הכתוש, ביצה אחת, כוס פירורי לחם, מלח ופלפל ופטרז'ליה אם רוצים. מערבבים היטב את כל אחת מהקערות. במידה והתערובת דביקה מדי אפשר להוסיף עוד פירורי לחם עד לקבלת תערובת שניתן ליצור ממנה קציצות.

יוצרים צורת קציצות עגולות קטנות בקוטר סנטימטר וחצי, ומטגנים במחבת עם שמן, 3 דקות מכל צד, עד שהקציצות מזהיבות. מעבירים לנייר סופג. אפשר גם לאפות בתנור, על תבנית משומנת בחום של 200 מעלות במשך כ-15 דקות עד שהקציצות מזהיבות.

אנו יושבות בין קיפולי מפיות יפהפיים, רימונים ותפוחים וקעריות דבש קטנות וקערות מעוצבות עם כל הסימנים האהובים עלינו. זה הזמן להכין את כל מה שבעלי לא אוהב, ורק פעם בשנה הזמן של המנות האלה לכבד. עם שיחות נפש ארוכות ומרתקות כמו שנשים כל כך אוהבות – כמעט עד אור הבוקר

עוף בשזיפים

מנה מהסוג שלעולם לא הייתי מגישה לבעלי. הוא לא אוהב עוף, לא אוהב "פירות באוכל" ובקיצור המנה הטעימה בצורה לא רגילה הזאת היא מנה מושלמת לשולחן ראש השנה וחוגגת אצלי פעם בשנה.

6 מנות

זמן אפייה:
שעה ורבע

דרגת קושי:
קלה פלוס

- 6 מנות עוף (כרעיים) או עוף
- חצי כוס יין לבן
- 3 כפות שמן זית
- 2 כפות סילאן
- 3 שיני שום פרוסות
- 16-10 שיפים מאולענים
- מאט שמן
- וחצויים, הכי מתאים מכן שזי
- כפית פפריקה מתוקה
- מלח או פלפל שחור
- להגשה:
- 8-6 שיפים בכל מיני צבעים

מחממים תנור לחום של 180 מעלות. שמים את העוף בתבנית בינונית או בסיר חסין חום. מערבבים את הסילאן, השמן, היין והתבלינים בקערה. מסדרים בין חלקי העוף את השום והשזיפים ויוצקים על הכול את הרוטב. מכניסים לתנור, מצפים בנייר כסף ואופים 45 דקות. מסירים את הנייר ואופים עוד כחצי שעה או עד להזהבה. לפני ההגשה חותכים את השזיפים הטריים לרבעים, מקפצים אותם מעט במחבת עם קצת שמן שתיים-שלוש דקות, מסדרים יפה בצלחת עם העוף והרוטב ומגישים.

דג שלם ברוטב כוסברה, חוויאל' וצ'הניות שרי

איזה דג מופלא! קל להכנה, עם טעם מושלם ומראה יפהפה. הרוטב משתלב באופן נפלא עם הדג והעגבניות, אפילו הבשר של הראש טעים כל כך! וזה הדג של ראש השנה שלי. הבן של חברתי שהתארח אצלי כל כך אהב אותו, עד שברגע שהוא נכנס בדלת הוא מיד ניגש אליי כדי לשאול אם אני מבטיחה שגם השנה אכין את הדג הזה, ובכל כמה דקות ניגש להזכיר לי את הדג. היום הוא כבר גדול ונוסע לאומן במקום לבוא אלינו, אך חברתי סיפרה לי שמדי פעם הוא מזכיר את המתכון הזה בגעגועים.

2 דגים שלמים

זמן אפייה:
20 דקות

דרגת קושי:
קלה

- 2 דגי ים שלמים (דניס, לברק, חבילת כוסברה שטופה
- חוסי ים, באל, אינטיאלס וצוד)
- 2 כוסות צ'הניות שרי בכל
- 8 שיני שום קלופות
- כף גדושה של חוויאל' למרק
- 2 שיני שום פרוסות
- מלח ופלפל
- לימון להגשה

מחממים תנור לחום של 180 מעלות. שוטפים את הדגים, חורצים חריצים אלכסוניים לאורך הדג ומניחים אותו על תבנית בינונית מרופדת בנייר אפייה. טוחנים במעבד מזון או בבלנדר איכותי את השום, הכוסברה, החוויאל', שמן הזית, מלח ופלפל עד לקבלת רוטב ירקרק אחיד. יוצקים על הדגים מכל הכיוונים ומעסים אותם ברוטב. מוסיפים עוד מעט מלח ופלפל לדג. חוצים את עגבניות השרי ומכניסים אותן לתוך בטן הדג, ואפשר גם להניח כמה עגבניות שלמות מסביב. מכניסים לתנור ואופים ללא כיסוי, 15-20 דקות, עד שהדג מזהיב. מגישים חם יחד עם הרוטב הנפלא שהצטבר בתבנית.

מאחלים שנה של

100% אושר, 100% בריאות, 100% שפע

יהושע TBWA

8866 *
toyota.co.il

TOYOTA bZ4X

100% Electric 100% TOYOTA

קוד דגם	תיאור דגם	רמת האבזור הבטיחותי
269	TOYOTA bZ4X MOTION 2X4	7
277	TOYOTA bZ4X VISION 4X4	7

דגם	צריכת חשמל (וואט שעה/ק"מ) [*]	טווח נסיעה חשמלית (ק"מ) [*]	דרגת זיהום אוויר
TOYOTA bZ4X MOTION 2X4	148	502	1
TOYOTA bZ4X VISION 4X4	163	459	1

*נתוני טווח הנסיעה וצריכת החשמל הינם WLTCP COMBINED לפי נתוני יצרן, על פי בדיקה בתנאי מעבדה, תקן EC2017/1151. צריכת החשמל וטווח הנסיעה בפועל מושפעים בין היתר מתנאי הדרך, מזג האוויר, לחץ האוויר בגלגלים, מאפייני הנהיגה, מצב טעינת הסוללה ותחזוקת הרכב ויכולים להיות נמוכים ביחס לנתוני היצרן. הטווח המופיע בלוח השעונים עלול להיות נמוך מהותית מהטווח הרשמי, בגין סיבות שונות כגון טעינה לא מלאה, אבזור הצורך חשמל, טווח ביטחון למרות שהמד מורה על 0 ק"מ, ועוד.